

Προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή για τη μεταναστευτική πολιτική (8.2.2010) | Πρωτολογίες

Τα πρακτικά από τη συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως που διεξήχθη στη Βουλή με πρωτοβουλία του Προέδρου του Α.Α.Ο.Σ.Γ. Καρατζαφέρη, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα την παραχώρηση δυνατότητας απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας καθώς και δικαιώματος εκλέγειν και εκλέγεσθαι σε αλλοδαπούς, αλλά και εν γένει, τη μεταναστευτική πολιτική της χώρας.

Τα πρακτικά αντλήθηκαν από την ιστοσελίδα της Βουλής (parliament.gr) και συνοδεύονται από τα αντίστοιχα αρχεία βίντεο που αναρτήθηκαν στο YouTube. Ζητούμε συγγνώμη από τους επισκέπτες του blog για τους ρατσιστικούς και υβριστικούς τίτλους των αρχείων αυτών: πρόκειται για επιλογή του χρήστη του YouTube που τα ανήρτησε και που, προφανώς, δεν εκφράζει το allhleggyh.wordpress.com

• ΠΡΩΤΟΛΟΓΙΑ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας τη σημερινή συζήτηση θέλω εξ αρχής να εξάρω ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός: Οι Έλληνες αποδείξαμε και σήμερα ότι είμαστε ενωμένοι απέναντι σε μία μείζονα απειλή, μία κρίση που προκλήθηκε από αλόγιστες, αδιαφανείς και ιδιοτελείς πολιτικές. Είναι αισιόδοξο για την πατρίδα μας, ότι οι πολίτες αποδεικνύουν για άλλη μία φορά την ωριμότητά τους, αναλαμβάνοντας τη δική τους ευθύνη για την έξοδο από αυτήν τη κρίση. Πρέπει όλοι να τους πούμε ένα «μπράβο» γι' αυτή τη γενναιότητα, για την κοινωνικά υπεύθυνη στάση τους.

Οι σκληρά εργαζόμενοι πολίτες δοκιμάζονται από την κρίση. Τους διαβεβαιώ πως η Κυβέρνηση αυτή δεν ξεχνά ούτε λεπτό αυτό το γεγονός. Σε κάθε μας πράξη, σε κάθε μας βήμα αναζητούμε την πιο δίκαιη λύση, έχοντας στην καρδιά των επιλογών μας, το συμφέρον του μέσου πολίτη, των ασθενέστερων στρωμάτων, της μεσαίας τάξης.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να εκφράσω την ικανοποίησή μου, για τους Έλληνες αγρότες, που αποφάσισαν τον τερματισμό των κινητοποιήσεών τους. Αυτή ήταν η ευθύνη τους απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, απέναντι στους συμπολίτες τους.

Δεν υπάρχει για εμάς λέξη «ήττα». Θα κερδίσουμε όλοι δουλεύοντας μαζί και συλλογικά. Έχουμε ως Κυβέρνηση πολύ καθαρά καταθέσει τις θέσεις μας για την αγροτική οικονομία και για αλλαγές, για βαθιές τομές, για στέρεες λύσεις που αντέχουν στο χρόνο. Και είναι δέσμευσή μου να συνεργαστώ στενά με τον αγροτικό κόσμο, για να πραγματοποιήσουμε ακριβώς, αυτές τις αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πατριωτισμός σήμερα, σημαίνει να βάλουμε όλοι πλάτη για να βγούμε από την κρίση που απειλεί τη χώρα μας. Να βάλουν πλάτη ακόμα περισσότερο, αυτοί που μπορούν να προσφέρουν περισσότερα. Γι' αυτό, στις αποφάσεις που θα ανακοινώσει η Κυβέρνηση την ερχόμενη βδομάδα θα είναι απόλυτα σαφές το στίγμα της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αναδιανομής. Για να ελαφρυνθούν οι ασθενέστεροι από την κρίση και η μεσαία τάξη από την κρίση και να συνεισφέρουν περισσότερα οι πιο εύποροι, οι εισοδηματίες, οι μεγαλομέτοχοι, οι μεγαλοϊδιοκτήτες.

Ζητούμε το αυτονόητο: να συμβάλουν ισότιμα όλοι στην προσπάθεια αυτή που κάνουμε, για να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη και να αναλάβουμε το πατριωτικό καθήκον της καταπολέμησης φαινομένων, όπως η φοροδιαφυγή.

Αποτελεί μάστιγα κοινωνικής αδικίας σε βάρος όσων εργάζονται σκληρά και είναι συνεπείς φορολογούμενοι. Θέλω επίσης, να τονίσω ότι ο δημόσιος λειτουργός απαιτείται να δώσει πρώτος το παράδειγμα, από τον πολιτικό μέχρι τον δημόσιο υπάλληλο. Δεν ανέχεται πλέον η κοινωνία την ανισότητα και την αδικία, όπως να πληρώνει «κάτω από το τραπέζι» για υπηρεσίες που δικαιούται. Δεν μπορεί να υπάρχουν τελωνειακοί, εφοριακοί ή οποιαδήποτε κατηγορία υπαλλήλων, που με τις

πράξεις τους να μην συμβάλουν και αυτοί στην προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας, στην ευνομία και στην έξοδο της οικονομίας από την κρίση.

Καλώ λοιπόν όλους να συναισθανθούν τις υποχρεώσεις τους. Ή αλλάζουμε όλοι, ή βουλιάζουμε όλοι. Και το δεύτερο, δεν θα το επιτρέψουμε. Ξέρουμε ότι η δύναμή μας είναι η στήριξη και συμμετοχή των πολιτών. Θέλω να τους διαβεβαιώσω για μια ακόμη φορά πως γι' αυτούς δουλεύουμε. Όχι μόνο για να βγούμε από την κρίση. Και όχι για να αντιμετωπίσουμε πρόσκαιρα, χωρίς να τα θεραπεύσουμε, τα βαθύτερα αίτια που μας οδήγησαν εδώ. Αλλά για να αποτρέψουμε και στο μέλλον παρόμοιες καταστάσεις, παρόμοιες κρίσεις και να δημιουργήσουμε ένα στέρεο έδαφος αναγέννησης της οικονομίας μας, ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης, βιώσιμο, «πράσινο» και κοινωνικά δίκαιο.

Υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, και ρητή πια η αναγνώριση και στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις προσπάθειές μας. Και αν οι διεθνείς αγορές δεν συμμορφωθούν, δεν σεβαστούν τις προσπάθειες των χωρών του Νότου, το πρόβλημα μετατρέπεται από ευθύνη των συγκεκριμένων χωρών, σε πρόβλημα ευρωπαϊκό, σε πρόβλημα παγκόσμιο. Πρόβλημα ενός οικονομικού συστήματος, που αντιδρά σε ρυθμίσεις και εποπτεία της αποκάλυπτης κερδοσκοπίας εις βάρος κυριαρχικών και συνετών αποφάσεων λαών, κυβερνήσεων, αλλά και της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την δική μας πρωτοβουλία για ένα νέο κώδικα ιθαγένειας, τις τελευταίες εβδομάδες έχει ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση για τη μετανάστευση. Η μετανάστευση κι η προσφυγιά είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα που δεν αντιμετωπίζεται με ξόρκια. Είναι ένα από τα πιο σύνθετα σημερινά προβλήματα σε παγκόσμιο επίπεδο. Πολυσύνθετη και πολυδιάστατη, πρέπει, λοιπόν να είναι και η αντιμετώπισή του. Η Κυβέρνηση στο ζήτημα αυτό, όπως και στα υπόλοιπα, δεν πηγαίνει να κλείσει τρύπες όπως-όπως. Δίνει συνολική και αξιόπιστη απάντηση στο πρόβλημα.

Η ιστορία γράφεται και ο πολιτισμός διαμορφώνεται όχι μόνο από τις αποφάσεις ηγετών και κυβερνήσεων, αλλά και από τις προσωπικές ιστορίες των ανθρώπων, των αναγκών τους, των φιλοδοξιών τους, που κινητοποιούν πολλές φορές ολόκληρους πληθυσμούς. Αυτές οι ανάγκες, αυτές οι φιλοδοξίες, καθ' όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, γέννησαν τη μετανάστευση και την προσφυγιά.

Η δικιά μας ιστορία είναι συνυφασμένη με το φαινόμενο, τόσο στην αρχαιότητα όσο και στη σύγχρονη Ελλάδα, με τις ελληνικές παροικίες του 18^{ου} και του 19^{ου} αιώνα, την προσφυγιά της Μικρασιατικής Καταστροφής, τη σύγχρονη διασπορά του Ελληνισμού. Μας καθόρισε και εξακολουθεί να μας καθορίζει. Να καθορίζει την ταυτότητά μας.

Είναι λοιπόν, στενόμυαλο, θα έλεγα και απρέπεια απέναντι στην ίδια μας την ιστορία και ατελέσφορο για το μέλλον όλων μας, να μελετάμε τη μετανάστευση και τις συνέπειές της υπό ένα πρίσμα κοντόφθαλμο και συγκυριακό.

Σ' αυτόν τον κόσμο δεν ζούμε μόνοι μας. Οι πόλεμοι, οι λιμοί, η εκτεταμένη φτώχεια, ο άδικος τρόπος με τον οποίον μοιράζεται ο πλούτος, αυτός που παράγεται διεθνώς, η κλιματική αλλαγή, η οικονομική κρίση, η απουσία δημοκρατίας σε πολλές χώρες, η ανασφάλεια για νερό, τροφή, ενέργεια, όλοι αυτοί οι παράγοντες, είτε ωθούν, είτε εξαναγκάζουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να ξεριζωθούν.

Αυτή η πραγματικότητα μας αγγίζει και εμάς. Θέλει χρόνο, θέλει κόπο, θέλει διεθνή συνεργασία, για να κτίσουμε μια δικαιότερη παγκόσμια κοινωνία. Αυτή θέλουμε και αυτή η Κυβέρνηση γι' αυτό παλεύει διεθνώς.

Και προχθές στην Ινδία, είχα την ευκαιρία να συζητήσω για την αναβίωση μιας παλιάς πρωτοβουλίας, της πρωτοβουλίας των Έξι για τον αφοπλισμό σε παγκόσμιο επίπεδο, μια πρωτοβουλία που και τότε είχε απήχηση στους λαούς τόσων περιοχών της γης. Παλεύουμε για αλλαγές στο διεθνές σύστημα.

Σήμερα, όμως, αυτό που η Κυβέρνηση της χώρας μας μπορεί να κάνει άμεσα -και το κάνουμε με το σύνολο των πολιτικών μας-, είναι να βάλουμε κατ' αρχήν τάξη στα του οίκου μας.

Ευνομία και όχι αυθαιρεσία. Κανόνες και όχι έλλειψη παντελούς τήρησης βασικών αξιών και αρχών, εξασφαλίζοντας κοινωνική ειρήνη και συνοχή, προστατεύοντας δικαιώματα όπως των προσφύγων και κάνοντας παράλληλα ό,τι περνά από το χέρι μας για να σταματήσουν τα σύνορά μας να είναι ξέφραγο αμπέλι.

Σχεδόν είκοσι χρόνια πριν το πρώτο κύμα οικονομικών μεταναστών στην πρόσφατη ιστορία της χώρας μας. Για την Ελλάδα, η κατάσταση αυτή ήταν πρωτόγνωρη. Οι αντιδράσεις της πολιτείας ήταν σπασμωδικές, χωρίς συγκεκριμένη στόχευση. Πολλαπλά και διαφορετικά προγράμματα νομιμοποίησης, τεράστια γραφειοκρατία, καμία στοχευμένη πολιτική ένταξης και ενσωμάτωσης, καμία στόχευση στην οργανωμένη προσέλκυση απαραίτητου δυναμικού με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, έλλειψη συστηματικής πολιτικής και προστασίας των συνόρων μας.

Έτσι σήμερα, μαζί και με τους διακόσιους πενήντα χιλιάδες ομογενείς μας, ζουν μόνιμα και εργάζονται νόμιμα στη χώρα μας και πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες μετανάστες. Πράγματι, οι περισσότεροι απ' αυτούς οφείλουν την άδεια παραμονής τους σε κάποια από τις πολλές νομιμοποιήσεις που έγιναν από τότε. Είναι όμως μια άδεια, που το ελληνικό κράτος αποφάσισε επίσημα να τους δώσει. Και αυτό τους επέτρεψε να ζουν σήμερα κανονικά ανάμεσά μας και δίπλα μας.

Οι άνθρωποι αυτοί υπάρχουν, ζουν και μοχθούν ανάμεσά μας. Έχουν πρόσωπα, ελπίδες, όνειρα και φόβους. Η κρίση τους αγγίζει το ίδιο, ίσως και ακόμη περισσότερο και ανησυχούν το ίδιο για την κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει η χώρα μας. Εργάζονται, πληρώνουν τα φορολογικά και ασφαλιστικά τους βάρη, προκόβουν, αποκτούν ιδιοκτησία, κάνουν οικογένεια, παιδιά που στέλνουν στο ελληνικό σχολείο, έχουν ριζώσει στην Ελλάδα, τη χώρα που για πολλούς απ' αυτούς έγινε η δεύτερη και για τα παιδιά τους η μόνη πατρίδα.

Δεν μπορούμε να αρνούμαστε το δικαίωμά τους να είναι συμμετοχοί στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Η άρνηση στην ομαλή και πλήρη ένταξή τους οδηγεί στην απομόνωση. Η άρνηση να βάλουμε κανόνες επιτέλους στον τρόπο που εντάσσονται στη χώρα μας, δημιουργεί ανομία, διαφθορά και πικρία. Η αδιαφορία και η περιφρόνησή τους οδηγεί στην γκετοποίηση, πρωτίστως στην συλλογική μας συνείδηση, ύστερα στη δική τους συνείδηση και μετά τα όρια αυτά αποτυπώνονται στη γειτονιά όπου ζουν, στο χάρτη της πόλης. Δίνει το σήμα ότι όσα χρόνια και αν περάσουν, δεν θα είναι ποτέ ευπρόσδεκτοι εδώ. Θα είναι πάντα σε καθεστώς δευτέρας μοίρας.

Δεν είναι αυτή η Ελλάδα που κερδίζει με τις αξίες της και την προσπάθειά της. Δεν είναι αυτή η πολιτική που κερδίζει τις ψυχές και την αφοσίωση των ίδιων των μεταναστών.

Οι άνθρωποι αυτοί ζουν με τον κίνδυνο να χάσουν την άδειά τους, να βρεθούν στο απόλυτο περιθώριο λες και ήλθαν χθες. Τα παιδιά τους, που γεννιούνται εδώ, που δεν ξέρουν άλλη πατρίδα, μεγαλώνουν με το φόβο ότι η ενηλικίωση θα σημάνει την υποχρέωση να γυρίσουν σε μια χώρα ξένη, που δεν γνώρισαν ποτέ, ειδάλλως θα αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο ακόμα και να βγουν στην παρανομία.

Είκοσι οκτώ χρόνια χρειάζεται ο μετανάστης που γεννήθηκε και μεγάλωσε εδώ για να κάνει καν την αίτηση για πολιτογράφηση. Είναι αυτό προς το συμφέρον της χώρας μας; Η διαρκής ανασφάλεια, η έλλειψη ελπίδας για το αύριο, το περιθώριο για ένα από τα πιο δυναμικά τμήματα του ενεργού πληθυσμού μας;

Δεν μπορούμε να εθελουφλούμε. Αυτό είναι που δημιουργεί κοινωνικές εντάσεις. Δεν μπορούμε να κρατάμε τους ανθρώπους αυτούς για πάντα χωρίς φωνή, χωρίς συμμετοχή σε αποφάσεις που παίρνουμε και που τους αφορούν. Τους εμπιστευόμαστε στις οικοδομές μας, τους εμπιστευόμαστε στα αγροκτήματά μας, τους εμπιστευόμαστε στον τουρισμό, τους εμπιστευόμαστε ακόμα και το πιο πολύτιμο, τους γέροντες και τα παιδιά μας. Δεν μπορούμε να κρατάμε τα παιδιά τα δικά τους, που

δύσκολα ξεχωρίζουν πια τους εαυτούς τους από τους Έλληνες συμμαθητές τους, για πάντα σε απόσταση και να τους αρνούμαστε το μπράβο που λέμε και στα δικά μας παιδιά. Δεν μπορούμε να τους κρατάμε πάντα ξένους.

Αν πραγματικά αγαπάμε την πατρίδα μας είναι ανάγκη να προσπαθήσουμε να ταυτιστεί η ελπίδα για καλύτερο αύριο στα μάτια των ανθρώπων αυτών, με το να καταφέρουν να γίνουν μία ή ένας από εμάς. Να ταυτιστούν με τα όνειρα και τον πόνο της πατρίδας μας. Προς τι οι φωνές που τρομάζουν τους συμπολίτες μας με φαντάσματα κάποιας επερχόμενης αλλοτρίωσης του έθνους;

Τι σημαίνει να είσαι Έλληνας; Τι είναι αυτό που μας καθορίζει; Είναι η κοσμοθεωρία που πρεσβεύει ο ελληνισμός, είναι οι αξίες μας που φωτίζουν διαχρονικά όλο τον κόσμο. Δημοκρατία, ισότητα, ανθρωπισμός. Τι είναι αυτό που φοβόμαστε; Ότι η απόδοση ιθαγένειας στους νόμιμους μετανάστες και τα παιδιά τους θα προκαλέσει τριγμούς στην εθνική συνοχή; Ότι νοθεύεται η εθνική ταυτότητά μας; ότι γίνεται ασαφές τι σημαίνει να είσαι Έλληνας; Μα τόσο λίγο πιστεύουμε στη δύναμη της Ελλάδας, στη δύναμη του ελληνισμού ανά τους αιώνες, στη δύναμη των αξιών μας;

Θα σας έλεγα ότι μεγαλύτερη αλλοίωση υφίσταται ο πολιτισμός μας από τις τέσσερις και πέντε ώρες που βλέπουμε όλοι μας και ιδιαίτερα τα παιδιά μας ξένη τηλεόραση, τηλεόραση συνήθως ξένων ταινιών κάθε μέρα στο σπίτι μας.

Τώρα, επιδιώκουμε με την ορθολογική ένταξη των μεταναστών, εκείνων που νόμιμα ζουν στη χώρα μας, να μεγαλώσουμε τη δύναμή μας, να κάνουμε και άλλους πρεσβευτές του ελληνισμού, να ενισχύσουμε την παρουσία του ελληνισμού στην Ελλάδα και διεθνώς. Εμείς θέλουμε να ορίζουμε τη σημασία, την υπερηφάνεια και τη μοναδικότητα του να είσαι Έλληνας από το τι είμαστε εμείς, και όχι από το τι δεν είναι οι άλλοι.

Με το προσχέδιο νόμου που κατέθεσε ο Υπουργός Εσωτερικών, όπως δεσμευτήκαμε προεκλογικά και ανακοινώσαμε -και μάλιστα, καταθέσαμε νομοσχέδιο και ως Αντιπολίτευση εδώ και χρόνια- δίνουμε προοπτική στους μετανάστες που ζουν μακροχρόνια στη χώρα μας. Δεν υπάρχει βέβαια εδώ μαύρο και άσπρο. Δεν υπάρχουν τέλειες λύσεις. Υπάρχουν καλύτερες και υπάρχουν χειρότερες λύσεις. Θεωρούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο μας δίνει την ευκαιρία να σχεδιάσουμε ένα μέλλον ομαλότητας, ασφάλειας και συνοχής. Θεωρούμε ότι ανοίγει και νέες δυνατότητες: Έλληνας ινδικής καταγωγής, Έλληνας αλβανικής καταγωγής, Έλληνας φιλιππινέζικης καταγωγής, Έλληνας ουκρανικής καταγωγής και ούτω καθ' εξής, όλοι περήφανοι για την ελληνική τους ιθαγένεια.

Με την πρότασή μας βάζουμε τέλος στην αδιαφάνεια, διότι υπήρχε πλήρης αδιαφάνεια, και στην πλήρη απουσία λογοδοσίας που κυριαρχεί με το σημερινό καθεστώς στο δίκαιο της ιθαγένειας της χώρας μας. Η απονομή ιθαγένειας έχει καταντήσει, δυστυχώς και αυτή, να είναι ρουσφετολογικό προνόμιο, αντικείμενο πολλές φορές ακόμα και χρηματισμού.

Αγκαλιάζουμε τα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και μεγάλωσαν μέσα στο ελληνικό σχολείο. Δίνουμε με σύνεση στους γονείς τους τη δυνατότητα απόκτησης ιθαγένειας με πολιτογράφηση. Καθιερώνουμε αντικειμενικές και ελέγξιμες προϋποθέσεις, που διασφαλίζουν την ομαλή συμβίωσή μας ως συμπολιτών.

Ταυτόχρονα, κλείνουμε μία σοβαρή εκκρεμότητα, που από ατολμία άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση, και δημιουργούμε το βήμα για την πολιτική συμμετοχή των μεταναστών. Απονέμουμε σε όσους ζουν πολύ καιρό και νόμιμα στη χώρα, δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές.

Ξέρετε καλά ότι ούτε δογματικοί είμαστε, ούτε προχωράμε με κλειστά αφτιά. Είπαμε, γόνιμος διάλογος εντός και εκτός Βουλής, και το εννοούσαμε. Και θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους κατέθεσαν προτάσεις. Ενσωματώσαμε στο νομοσχέδιο χρήσιμες σκέψεις και από τη δημόσια διαβούλευση, και από τα άλλα κόμματα το αναγνωρίζω -ανεξάρτητα από πού προέρχονταν.

Μοναδικό μας κριτήριο είναι η βελτίωσή μας, η βελτίωση κάθε πολιτικής μας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ευαίσθητο θέμα που αφορά σε ανθρώπινες ψυχές, δεν νοείται να γίνεται αντικείμενο σκόπιμης παραπληροφόρησης. Δεν συγγέουμε, κύριε Παυλόπουλε, όπως διατείνεστε, τη μεταναστευτική πολιτική με την πολιτική ιθαγένειας, επιχειρώντας να λύσουμε το μεταναστευτικό πρόβλημα, με την αθρόα απονομή της ελληνικής ιθαγένειας. Λυπάμαι, αλλά από την αρχή έχουμε ξεκαθαρίσει ότι το νομοσχέδιο αφορά τους νόμιμους.

Ο νέος νόμος ασχολείται αποκλειστικά με μία διαδικασία πολιτογράφησης των νόμιμων μεταναστών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Την πρόσβαση τους δηλαδή σε μία σειρά από δικαιώματα και βέβαια υποχρεώσεις. Και μάλιστα, όσον αφορά στην παράνομη μετανάστευση, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται να ενδυναμώσει την πολιτική μας για την αποτροπή της.

Κανένας μετανάστης χωρίς νόμιμα χαρτιά δεν μπορεί να πάρει ιθαγένεια. Επίσης, για να αποκτήσει ένα παιδί την ελληνική ιθαγένεια, πρέπει οι γονείς του να διαμένουν νόμιμα στη χώρα. Ξέρετε τι μήνυμα στέλνουμε; Ότι δεν έχει νόημα να έλθει κάποιος στην Ελλάδα σήμερα παράνομα, ελπίζοντας σε νόμιμη παραμονή μέσω της απονομής ιθαγένειας στο παιδί που θα κάνει.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η πολιτεία αρνείται σε όσους δεν έχουν χαρτιά, ότι έχουν ανθρώπινα δικαιώματα και ότι μπορεί να χρειάζονται βοήθεια, ιδιαίτερα οι πρόσφυγες. Δίνει όμως ένα ξεκάθαρο σήμα: την ελληνική ιθαγένεια, την προσφέρουμε μόνο σε όσους έμπρακτα δείχνουν σεβασμό στους νόμους μας, επιλέγοντας, εφόσον δεν εξαναγκάζονται να παρανομήσουν, το δρόμο της νομιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική μας για τη μετανάστευση, ούτε αρχίζει ούτε τελειώνει με το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Εφαρμόζουμε παράλληλα συγκεκριμένο σχέδιο προστασίας των συνόρων μας. Βάζουμε τέλος στην εκτεταμένη ανομία που και στον τομέα της μετανάστευσης ήταν κυρίαρχη στη χώρα. Είπαμε και ξαναλέμε: μηδενική ανοχή στο δουλεμπόριο ανθρωπίνων ψυχών.

Οι δυνατότητες των ευρωπαϊκών κρατών, προφανώς και της Ελλάδας, για υποδοχή και ενσωμάτωση τόσο μεγάλων σε αριθμό ανθρώπινων ροών είναι πεπερασμένες. Αντικειμενικά, η γεωγραφική μας θέση είναι από μόνη της ένα κίνητρο για να εισέλθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση χιλιάδες μετανάστες που ξεκινούν από τη Μέση Ανατολή, την Ασία και την Αφρική. Περίπου το 70% της παράνομης μετανάστευσης στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης, εκδηλώθηκε στην Ελλάδα.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν όλοι μας ότι το να σφραγίσουμε τα σύνορά μας σε όλους εκείνους που εμπορεύονται ζωές και όνειρα συνανθρώπων μας, αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Καταλαβαίνουμε επίσης ότι η αντιμετώπιση των παράνομων μεταναστευτικών ροών, των παράνομων κυκλωμάτων, είναι υπόθεση όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χρειαζόμαστε υποστήριξη, τόσο στην προσπάθεια φύλαξης των συνόρων μας, όσο και βοήθεια προκειμένου να καταστεί η Τουρκία -που μέχρι σήμερα δεν τηρεί τις διμερείς υποχρεώσεις της για την επανεισδοχή των παράνομων μεταναστών- πραγματικός εταίρος στον αγώνα κατά της παράνομης ροής μεταναστών.

Γι' αυτό και προχωράμε με συγκεκριμένα βήματα. Δημιουργούμε ειδικό τμήμα δίωξης των διακινητών παράνομων μεταναστών στη νέα υπηρεσία καταπολέμησης οργανωμένου εγκλήματος της ΕΛ.ΑΣ. και αντίστοιχα στο Λιμενικό Σώμα. Με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προμηθευόμαστε όλο τον απαραίτητο τεχνικό εξοπλισμό για τον εντοπισμό παράνομων μεταναστών και τον τοποθετούμε στα λιμάνια της χώρας και στα χερσαία σύνορα που είναι τόποι διέλευσης. Σφραγίζουμε τις εξόδους της χώρας προς την Ευρώπη, καθιστώντας έτσι τη χώρα μη ελκυστικό διαμετακομιστικό κέντρο. Έχουμε επίσης ενισχύσει τη διακλαδική συνεργασία ΕΛ.ΑΣ. και Λιμενικού Σώματος, τόσο σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, όσο κυρίως και στο σκέλος της ανταλλαγής πληροφοριών, με στόχο την αποτροπή εισόδου και την εξάρθρωση κυκλωμάτων διακίνησης και πλαστογράφων. Συνεργαζόμαστε, τέλος, άψογα με την Frontex.

Και εδώ θέλω να αναφερθώ και σε μια μεγάλη διπλωματική επιτυχία της χώρας μας: Ο πρώτος

περιφερειακός βραχίονας του οργανισμού σύντομα εγκαθίσταται στον Πειραιά, ενισχύοντας επιχειρησιακά, πολιτικά και οικονομικά την προσπάθεια της χώρας να προστατεύσει τα σύνορά της από τα οργανωμένα κυκλώματα διακίνησης ανθρώπων. Οι ευρωπαίοι εταίροι μας θα είναι εδώ, θα συνεπικουρούν, ταυτόχρονα θα έχουν άμεση εικόνα του προβλήματος, που σε τελική ανάλυση αφορά και τους ίδιους, γεγονός για το οποίο εδώ και μήνες καταβάλουμε προσπάθειες για να τους πείσουμε το κατανοήσουν.

Από την άλλη, αλλάζουμε την πολιτική ασύλου. Μια χώρα που έζησε την προσφυγιά στο πετσί της, είναι απαράδεκτο να διασύρεται διεθνώς, να δέχεται κριτική από την Υπάτη Αρμοστεία μέχρι το Συμβούλιο της Ευρώπης, ότι δεν παρέχει πρόσβαση σε ένα αποτελεσματικό σύστημα ασύλου. Δημιουργούμε νέα υπηρεσία ασύλου, ανεξάρτητη, η οποία πιστεύουμε ότι θα είναι έτοιμη ως τον Ιούνιο, ώστε να υπάρξει νέα νομοθεσία.

Παράλληλα, κλείνουμε τα κολαστήρια ψυχών, όπως αυτό της Παγανής, και δημιουργούμε σύγχρονα “screening centers”, κέντρα διάγνωσης, σαν αυτό που θα κατασκευαστεί στην Ουτζά της Μυτιλήνης, ώστε να εξετάζονται με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα τα αιτήματα παροχής ασύλου μέσα σε ένα εξάμηνο, έτσι ώστε αυτοί που πραγματικά έχουν ανάγκη από προστασία να μη θυματοποιούνται, να μη γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από διάφορους διακινητές και η χώρα να μην οδηγείται σε συνεχείς καταδίκες. Θέλουμε να είμαστε μια χώρα, η οποία να διαχειρίζεται τους ανθρώπους με αξιοπρέπεια και με σεβασμό προς την προσωπικότητά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σύνολο της πολιτικής μας για τη μετανάστευση, πάμε σε μια Ελλάδα που προστατεύει και σέβεται τον εαυτό της, που έχει διασφαλισμένη και την κοινωνική ειρήνη και την ασφάλεια των πολιτών. Και επειδή ακούω να χρησιμοποιείται πολύ το σύνθημα του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» με τρόπο που παραποιεί βάνουσα την έννοια που έδινε ο ίδιος, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι όντως, η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες. Ποιοι δικαιούνται όμως να είναι Έλληνες; Μόνο όσοι γεννήθηκαν Έλληνες, ή και όσοι βρίσκονται νόμιμα στη χώρα μας και την αισθάνονται πλέον ως πατρίδα τους; όσοι ζουν μαζί μας, πάνε στα ίδια σχολεία μαζί μας, σπουδάζουν, δουλεύουν, προσφέρουν στον τόπο, θέλουν και αισθάνονται περήφανοι που λέγονται Έλληνες.

Και να θυμίσω, βέβαια, ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε στερηθεί της ελληνικής υπηκοότητας, διότι πάλευε για τη δημοκρατία και έπρεπε να πάει να πάρει νορβηγική υπηκοότητα για να μπορεί να κινείται και να παλεύει ενάντια στη δικτατορία. Προφανώς, δεν μιλάμε για αυτή την Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Για μας η απάντηση είναι σαφής: Έλληνας, και γεννιέσαι και γίνεσαι, όπως συνέβαινε διαχρονικά στην ιστορία του Ελληνισμού. Και εγώ υπήρξα μετανάστης, υπήρξα και πρόσφυγας, έστω και αν δεν έζησα φρικτές καταστάσεις εμπορίας και ευτελισμού, όπως πολλοί από αυτούς που σήμερα φτάνουν στα σύνορά μας.

Η προσωπική απόφαση να αποκτήσεις μια άλλη υπηκοότητα, μια άλλη ιθαγένεια, είναι σημαδιακή στη ζωή κάθε ανθρώπου. Είμαι προσωπικά μάρτυρας ατέρμωνων και δύσκολων προβληματισμών Ελλήνων μεταναστών, που τελικά αποφάσισαν να αποκτήσουν μια νέα ταυτότητα, μια νέα υπηκοότητα. Και είμαι σίγουρος για την πλειοψηφία των μεταναστών, ιδιαίτερα πρώτης γενιάς, που θα ζητήσει ελληνική ιθαγένεια, η απόφαση θα είναι μια συνειδητή επιλογή, όχι τυχαία, να συνδέσουν την τύχη και το μέλλον τους με το ελληνικό έθνος. Και θα με θυμηθείτε. Με το έργο τους, με την πρωτοβουλία τους, με τη δημιουργικότητά τους, με την πρόσθετη γνώση που φέρουν από την παλιά τους πατρίδα, με την αυτοθυσία τους για την Ελλάδα, θα γράψουν και αυτοί ιστορία, για την οποία όλοι οι Έλληνες θα είμαστε υπερήφανοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Για την Ελλάδα της ανάπτυξης που δεν φοβάται να αλλάζει, που τολμά να κοιτάζει κατάματα το μέλλον και να ανοίγει νέους ορίζοντες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

• **ΠΡΩΤΟΛΟΓΙΑ Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ (Πρόεδρος ΛΑ.Ο.Σ)**

Χαίρομαι να ακούω από υπεύθυνα χείλη, ίσως από τα πιο υπεύθυνα χείλη της χώρας, αυτά του Πρωθυπουργού, ότι είναι εξαιρετικά ικανοποιημένος από την ωριμότητα του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρωθυπουργέ, εκεί είναι ο ελληνικός λαός. Βλέπετε; Εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφές για δημοψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από το ΛΑΟΣ)

Περισσότερος από τον αριθμό που ζήτησε ο ΣΥΡΙΖΑ στην Αναθεώρηση Συντάγματος για να γίνει δημοψήφισμα. Σεβαστείτε τον. Εφόσον, τόσο πολύ εμπιστεύεστε την ωριμότητα του ελληνικού λαού, ας πάμε εκεί.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, κύριε Σαμαρά, δεν ξέρω τι πιστεύετε, χαίρομαι όμως που έχετε έρθει κοντά στις θέσεις μας. Εκεί είναι μερικές εκατοντάδες χιλιάδες. Εάν εσείς, εφόσον δεν το πιστεύετε, έρθετε και κάνουμε μαζί το δημοψήφισμα, θα είναι εκατομμύρια και δεν θα μπορεί να κάνει νόμο αυτό το οποίο πιστεύετε ότι δεν πρέπει να γίνει νόμος του κράτους. Διαφορετικά, με εκατόν εξήντα Βουλευτές σε μια εβδομάδα, κύριε Πρόεδρε, θα είναι νόμος του κράτους. Ελάτε μαζί μας και αν ενοχλεί ότι η πατρότητα είναι δική μας. Σας την παραχωρούμε συμμαχητά, κύριε Σαμαρά, για την Ελλάδα, για να μη συμπληρώσω το υπόλοιπο της Πατουλίδου. Ελάτε, για την Ελλάδα! Ας κάνουμε δημοψήφισμα. Αφήνω ότι η πατρότητα ήταν δική μας. Μαζί, ελάτε να ξεσηκώσουμε όλο τον κόσμο. Εκεί, σ' αυτές τις χιλιάδες υπογραφές περισσότεροι από εκατό χιλιάδες είναι οπαδοί της Νέας Δημοκρατίας, είναι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ, είναι δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ, είναι δημοτικοί σύμβουλοι του ΠΑΣΟΚ μέσα στην Αττική. Δεν είναι ακραίοι πολίτες όλοι αυτοί, δεν είναι φασίστες όλοι αυτοί, είναι επιστήμονες, είναι καθηγητές πανεπιστημίου, είναι η Ελλάδα. Εμείς είμαστε ένα μικρό κόμμα, με συγκεκριμένη δυναμική και οργάνωση. Ελάτε, λοιπόν, εσείς, το μεγάλο κόμμα να πάμε μαζί. Γιατί διαφορετικά τι κάνουμε; Με το να μιλάμε εδώ ματαιοπονούμε. Σε δέκα μέρες θα είναι νόμος του κράτους.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μιλήσατε για κρίση, γι' αυτήν την οικονομική κρίση που πράγματι είναι η μεγαλύτερη που γνώρισε η Ελλάδα από τη μεταπολίτευση, μια κρίση στην οποία χρειάζεται να υπάρξει μια ομοψυχία. Εμείς, στο βαθμό που μπορούσαμε, στα θέματα τα οποία εδώ και τρία χρόνια λέγαμε και κάποιο απ' αυτά υιοθετήσατε, μείναμε σταθεροί, όπως και η Νέα Δημοκρατία σε ένα σημαντικό βαθμό. Τώρα γιατί θέλετε και δημιουργείτε μια κρίση στην κοινωνία; Τι βιάζει; Δηλαδή, τι θα αλλάξει αν αυτό το πράγμα που κάνουμε σήμερα το κάνουμε σε τρεις μήνες; Κινδυνεύει η πατρίδα;

Για το θέμα το οικονομικό κινδυνεύει η πατρίδα, σαφέστατα, και πρέπει να είμαστε σοβαροί. Γι' αυτό το θέμα που φέρνετε σήμερα, το οποίο έχει αντοχές –αν θέλετε- είκοσι ετών, τι θα αλλάξει για τρεις μήνες; Να περάσουμε την κρίση, να το φέρουμε με το άρθρο 44 σε μια επιτροπή, να το επεξεργαστούμε, να ακουστούν και οι φωνές των άλλων. Γιατί η τιμή στη δημοκρατία είναι ο λόγος της μειοψηφίας. Γιατί, λοιπόν, δεν το κάνουμε; Γιατί δεν το φέρνετε μεθαύριο στην Επιτροπή και να πείτε: «Πάμε στην επιτροπή του άρθρου 44, να το μελετήσουν και το Μάιο ερχόμαστε εδώ». Τι θα αλλάξει δηλαδή; Ποιο είναι το κόλλημα; Τι φοβόμαστε; Γιατί τώρα που θέλουμε ομοψυχία κοινωνική βάζουμε ένα φυτίλι ανάμεσά μας;

Γιατί; Εκεί, στο καφενείο που πήγαινε να ομονοήσει, ακούγοντας τους πολιτικούς Αρχηγούς, τώρα στο καφενείο βάζετε φωτιά. Για ποιο λόγο; Τι θέλετε να κερδίσετε; Τι θέλετε να πετύχετε; Ερώτημα, βλάπτει ή ωφελεί η λαθρομετανάστευση; Άκουσα με προσοχή τον κύριο Πρωθυπουργό. Σαφέστατα είπε ότι βλάπτει. Εξ ου και όλα αυτά τα μέτρα που άκουσα το τελευταίο πεντάλεπτο, αυστηρότατα μέτρα. Συμφωνούμε, λοιπόν, ότι η λαθρομετανάστευση είναι επικίνδυνη για το κράτος, για το έθνος και για αυτό την αποκρούουμε και για αυτό προσπαθούμε με τη FRONTX και όλα τα άλλα να τη σταματήσουμε. Αν ήταν κάτι πολύ ωραίο, θα λέγαμε «περάστε κόσμο»!

Ποια η διαφορά μαζί μας; Εμείς λέμε γι' αυτούς που είναι εδώ, πρέπει να λάβουμε μέτρα, να λάβουμε πρωτοβουλίες. Μιλάτε για πεντακόσιες τριάντα χιλιάδες νόμιμους. Νόμιμοι δεν είναι, νομιμοποιημένοι είναι. Νόμιμος είναι αυτός που μπαίνει με τους κανόνες, σεβόμενος τους νόμους του κράτους. Πόσοι από αυτοί σεβάστηκαν το κράτος με την πρώτη τους επαφή με το κράτος;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Κύριε Πρωθυπουργέ, γι' αυτούς αυτομάτως δέχομαι την οποιαδήποτε διαδικασία πολιτογραφήσεως, γι' αυτόν που ήρθε νομίμως. Ο άλλος ήρθε παράνομα και μέσα από διαδικασίες της προηγούμενης κυβέρνησης, της δικής σας, νομιμοποιήθηκε. Νόμιμος δεν είναι, να το ξεκαθαρίσουμε. Τι θα κάνουμε με τους υπολοίπους; Γιατί ξεκινάτε από το «ρ» και δεν ξεκινάτε από το «α»; Ποιοι είναι, πόσοι είναι; Υπάρχει κανείς μέσα στην Αίθουσα που να ξέρει πόσοι είναι; Στην Ελλάδα δύο πράγματα δεν ξέρει κανείς: πόσοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι και πόσοι οι λαθρομετανάστες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Τόσο σοβαρό κράτος είμαστε και θέλετε να μας πάρουν στα σοβαρά οι ξένοι! Ούτε τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων ξέρουμε ούτε τον αριθμό των λαθρομεταναστών. Εν πάση περιπτώσει, από ό,τι βγαίνει από διάφορους μαθηματικούς τύπους, οι λαθρομετανάστες είναι περισσότεροι από τους δημοσίους υπαλλήλους. Μιλάμε δηλαδή για αριθμούς περίπου ενάμισι εκατομμύριο, δύο εκατομμύρια. Εδώ μιλάμε για πεντακόσιες χιλιάδες. Το άλλο ένα εκατομμύριο και; Τι θα κάνουμε με αυτούς; Εντάξει, νομιμοποιούμε κάποιους, μπαίνουμε σε μια διαδικασία πολιτογραφήσεως, όχι ιθαγένειας. Δεν μπορεί να είναι ιθαγένειας. Και εκ της λέξεως μόνο «ιθίς» και «γέννα», «απευθείας έρχομαι», δεν μπορεί να είναι ιθαγενής. Μπορεί να είναι οτιδήποτε άλλο, αλλά όχι ιθαγένεια, πολιτογράφηση.

Με τους άλλους τι θα κάνουμε; Είναι ένα εκατομμύριο. Θα νομοθετήσουμε; Θα δούμε; Ή θα περιμένουμε προϊόντος του χρόνου, βάσει του «πονηρού» νόμου που φέρνει ο κ. Ραγκούσης, να νομιμοποιηθούν, συμπληρώνοντας την πενταετία και να νομιμοποιήσουμε δυο εκατομμύρια; Περί αυτού πρόκειται. Δεν άκουσα τίποτα για τους άλλους. Τι θα κάνουμε; Δηλαδή, λένε, σε δέκα, δεκαπέντε χρόνια η Ελλάδα θα έχει τρία εκατομμύρια μετανάστες, εκ των οποίων οι περισσότεροι θα έχουν και δικαιώματα. Είναι τα παιδιά εκείνων. Σήμερα νομιμοποιείτε τα παιδιά. Έχετε υπ' όψιν σας ότι το πράγμα δυσκολεύει. Δεν είναι 1995, 1997 το 2010, γεννιέται η τρίτη γενιά και τρέχα να πεις σ' ένα παιδί τρίτης γενιάς: «Δεν σου δίνω αυτά που σήμερα διαπραγματευόμαστε». Και αν σήμερα τα παιδιά είναι περίπου, από ό,τι υπολογίζεται, γύρω στις δεκαοκτώ χιλιάδες, δεκαεννιά χιλιάδες, του χρόνου θα είναι τριάντα χιλιάδες και με γεωμετρική πρόοδο σε κάθε χρόνο που περνάει και κάποια στιγμή, θα έχουμε τρίτη γενιά διακόσιες χιλιάδες και τριακόσιες χιλιάδες και τετρακόσιες χιλιάδες. Αν νομίζετε ότι ευκόλως αντέχει η δομή της κοινωνίας μας και η οικονομία να τους κουβαλήσουμε στην πλάτη, είναι ένα θέμα στο οποίο –και λυπάμαι– θα διαφωνήσω σφόδρα. Και θα διαφωνήσω με όλη αυτή τη σειρά των μέτρων. Θυμάμαι και το νόμο της Νέας Δημοκρατίας για τη συνένωση των οικογενειών. Έρχεται μια έγκυος εδώ, το παιδί γεννιέται εδώ και βάσει του νόμου της συνένωσης έρχονται και τα άλλα δώδεκα παιδιά από την Παλαιστίνη. Πόσος είναι ο αριθμός; Πού θα φτάσουμε; Για να καταλάβετε τι έχουμε νομοθετήσει και πού πηγαίνει η υπόθεση.

Έρχομαι, λοιπόν, και λέω μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει μια κλίμακα αυστηρότητας, στη δημοκρατική Ευρώπη επαναλαμβάνω. Τα Σκανδιναβικά κράτη, τα βόρεια κράτη έχουν άλφα βαθμό σκληρότητας. Εμείς, λοιπόν, που είμαστε η πύλη εισόδου των λαθρομεταναστών –γιατί από το Μπαγκλαντές και από το Πακιστάν δεν θα πάει κανείς κατευθείαν στη Δανία, δεν υπάρχει τρόπος να πάει, εκτός αν κάνει το γύρο του Βόρειου Πόλου– δεχόμαστε τελευταία το κύμα. Εμείς δεχόμαστε το κύμα. Εμείς τι πρέπει να είμαστε; Αυστηρότεροι, ή μαλακότεροι; Τώρα, με αυτό το νόμο γινόμαστε οι μαλακότεροι.

Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό που είπε ότι δεν θα έρθουν στην Ελλάδα. Απαντήστε, κύριε Πρωθυπουργέ –εσείς είστε υπέρ της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης– στο διαδίκτυο στη διαφήμιση

που γίνεται στο Μπαγκλαντές και στο Πακιστάν: «Με 5.000 δολάρια σε πέντε χρόνια γίνεστε Ευρωπαίος πολίτης μέσω Ελλάδος»! Βγαίνει η διαφήμιση τώρα που μιλάμε στο διαδίκτυο, σε εφημερίδες, σε περιοδικά. Ας το μάθει ο Υπουργός Εξωτερικών, οι Πρεσβείες μας ότι: «Με 5.000 δολάρια πάει στην Ελλάδα και σε πέντε χρόνια θα είναι Ευρωπαίος πολίτης». Φορτωνόμαστε εμείς.

Και έρχεται ο αξιότιμος παρακείμενος Υπουργός Προστασίας του Πολίτη –τόρα ποιού πολίτη! και λέει: έχω πίνακα συλληφθέντων λαθρομεταναστών για την παράνομη είσοδο και παραμονή από αστυνομικές και λιμενικές αρχές έτος 2009, εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες. Λέει, λοιπόν, ο ΟΗΕ –είναι επίσημες μετρήσεις- ότι για κάθε έναν που πιάνει ένα κράτος, μπαίνουν τρεις με τέσσερις. Άρα, λοιπόν, έχουμε είσοδο πεντακοσίων χιλιάδων το χρόνο με τις μετρήσεις του ΟΗΕ. Εγώ δέχομαι τον πίνακα που έδωσε ο κύριος Υπουργός για εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες. Τα στατιστικά σε όλο τον κόσμο λένε ότι σε κάθε έναν που πιάνεις, τρεις ή τέσσερις έχουν περάσει μέσα. Πού θα φρενάρουμε αυτή τη διαδικασία; Και αυτός που μπήκε σήμερα το πρωί στο Αγαθονήσι -και μπήκαν αρκετοί- σε πέντε ή σε έξι χρόνια θα είναι νόμιμος. Αντιλαμβάνεστε πού οδηγεί το πράγμα; Είναι μία έγκυος και θα γεννήσει. Ύστερα από έξι χρόνια το παιδάκι αυτό θα μπορεί να ζητήσει να γίνει Έλληνας. Πόσος είναι ο αριθμός που αντέχουμε; Δεν είμαστε έτοιμοι όλοι να πούμε: «Δεχόμαστε αυτόν τον αριθμό;». Δεν πρέπει να το θέσουμε; Είμαστε η φτωχότερη χώρα της Ευρώπης, Ελληνίδες και Έλληνες Βουλευτές. Μπορούμε να ορίσουμε πόσους μπορεί να αντέξει η Ελλάδα. Η Ελλάδα μπορεί να αντέξει τόσο τοις εκατό. Να έρθει, όμως, στη Βουλή -να βάλουμε συγκεκριμένους επιστήμονες- και να πούμε. Τρία τοις εκατό; Δυόμισι τοις εκατό που είπε η Ιταλία; Τρία τοις εκατό που είπε ο Ολλανδία; Πόσοι είναι αυτοί; Αφού, λοιπόν, διαπιστώσουμε πόσους αντέχει η Ελλάδα, έστω τρία τοις εκατό, στα δέκα εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες, δεν έχουμε το δικαίωμα να επιλέξουμε από πού θα είναι αυτοί; Έχουμε το δικαίωμα ως κυρίαρχο κράτος να πούμε ότι τους θέλουμε από εκεί;

Ο κύριος Πρωθυπουργός, με την ευαισθησία που τον διακρίνει, θυμήθηκε τα δικά του μεταναστευτικά χρόνια. Κύριε Πρωθυπουργέ, θυμάστε ο Ανδρέας Παπανδρέου πώς πήγε στην Αμερική; Πήδηξε σ' ένα καράβι και πήγε λαθρομετανάστης -υπήρχε μια ολόκληρη διαδικασία, περιγράφονται σε βιβλία- όπως πηγαίνουν και πάρα πολλοί άλλοι Έλληνες στην Αυστραλία. Εδώ έχω μία σειρά χαρτιά εξετάσεων -ένα πάκο που τον έχω φέρει να τον καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων, για να υπάρχουν- για να πάει κάποιος στην Αυστραλία, πόσες ιατρικές εξετάσεις χρειάζονται, πόσες βεβαιώσεις από τον παπά ότι είναι άγαμος, από το ποινικό μητρώο, μια σειρά χαρτιά, έναν «τόνο» χαρτιά, για να πάει κάποιος μετανάστης

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα συγκρίνουμε αυτό το μετανάστη, το νόμιμο μετανάστη που σέβεται τους νόμους μιας χώρας, με αυτόν που μπαίνει λαθραία στη χώρα; Το ίδιο είναι ο επισκέπτης που σου χτυπάει το κουδούνι και του ανοίγεις την πόρτα και το ίδιο είναι και αυτός που το βράδυ σου σπάει το παράθυρο και μπαίνει στις τρεις η ώρα στο σπίτι σου; Πού το βρήκαμε αυτό; Μέχρι το νόμο που άλλαξε ο αξιότιμος κ. Παυλόπουλος υπήρχε κώλυμα για τον παράνομο μετανάστη. Παρανόμησε; Δεν τον παίρνεις ποτέ. Ισχύει σήμερα στις σοβαρότερες χώρες της Ευρώπης. Τώρα δεν ισχύει. Όπως και αν μπήκες, σε πέντε χρόνια θα μπορέσεις να γίνεις νόμιμος.

Συγκρίνατε τους ομογενείς με τους μετανάστες, τους λαθρομετανάστες, τους οικονομικούς μετανάστες, όπως μας είπατε. Νομίζω ότι είναι ύβρις. Δεν μπορεί να βάζει κανείς ούτε τους πρόσφυγες που είχαμε το '22, αλλά ούτε και τους Έλληνες που κράτησαν όρθιο το έθνος τόσα χρόνια με σκλαβιά σε δύο και τρεις χώρες. Με αυτό το νομοσχέδιο, έχετε υπ' όψιν σας, ο οποιοσδήποτε λαθρομετανάστης, ανεξαρτήτως ποιότητας ζωής εδώ στον τόπο μας, μπορεί να γίνει Έλληνας. Ο Έλληνας Βουλευτής της Ρωσίας ο Ιβάν Σαβίδης, που επρόκειτο να αγοράσει και τον ΠΑΟΚ, αυτός δεν μπορεί να γίνει Έλληνας, μπορεί όμως λαθρομετανάστης.

Κι έρχεστε τώρα να νομοθετήσετε βιαστικά-βιαστικά για πεντακόσιες τριάντα έξι χιλιάδες λαθρομετανάστες που νομιμοποιήθηκαν στην πορεία του χρόνου με τη δική σας ή της Νέας Δημοκρατίας την πρωτοβουλία, ώστε να έχουν δικαίωμα ψήφου. Ο Έλληνας ομογενής στο εξωτερικό να μην έχει! Εσείς ψηφίσατε. Για να καταλάβετε, εάν ο κ. Παπανδρέου δεν ερχόταν η οικογένειά του στην Ελλάδα τότε και έμενε στην Αμερική δεν θα είχε δικαίωμα ψήφου. Και πέρυσι το αποκρούσατε να έχει δικαίωμα ψήφου εσείς εδώ. Αποκρούσατε ο Έλληνας ομογενής να έχει δικαίωμα ψήφου και τη δίνετε στον κάθε Πακιστανό και Αφγανό, ο οποίος έρχεται πηδώντας τα σύνορα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτοί λοιπόν οι δικοί σας άνθρωποι, οι ομογάλακτοι στην ξενιτιά, τα σωματεία μείζονος Νέας Υόρκης, δύο εκατομμύρια άνθρωποι, έστειλαν μία επιστολή, ένα ψήφισμα και στο γραφείο του Πρωθυπουργού αλλά νομίζω και στον Υπουργό και σε όλους τους Αρχηγούς που λένε «τι είναι αυτό που κάνετε», μία σειρά θεμάτων που ανατριχιάζουν τον οποιονδήποτε.

Έχω μαζέψει κάποια από αυτά και θα τα παραδώσω κάποια στιγμή στο αρχείο της Βουλής, να υπάρχουν.

Άκουσα διάφορα πράγματα και από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας από την επικεφαλής των Ευρωβουλευτών, ότι για την ιθαγένεια δεν είναι δυνατόν να γίνει δημοψήφισμα.

Εδώ σας έχω τα αποτελέσματα επισήμως του δημοψηφίσματος που έγινε στην Ιρλανδία. Θα το καταθέσω για να υπάρχει στα Πρακτικά.

Άρα, λοιπόν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνονται δημοψηφίσματα γι' αυτόν το λόγο. Εδώ στην Ελλάδα τα φοβόμαστε τα δημοψηφίσματα και τα φοβόμαστε όχι γιατί φοβόμαστε τον ελληνικό λαό αλλά φοβόμαστε αυτό που θα ψηφίσει ο ελληνικός λαός, γιατί ο ελληνικός λαός στο 80% τόσο στο διαδίκτυο όσο και σε μετρήσεις όλων των εφημερίδων και εφημερίδων που στηρίζουν την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ λέει «όχι» σε αυτό το τερατούργημα, το οποίο εσείς το βλέπετε ότι είναι ως ιδανικό. Υπάρχει, λοιπόν, μία σειρά τέτοιων υποθέσεων.

Κάποιοι άλλοι μέσα στην Αίθουσα εδώ λένε ότι το επιβάλλει η Ευρώπη. Ψευδέστερο αυτού δεν υπάρχει! Εδώ έχω απάντηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αναφορά για ένα θέμα που είχε προκύψει με μία Ιρλανδέζα που είχε παντρευτεί στην Ισπανία Μαροκινό και λέει μέσα: «Τέλος, όσον αφορά τις νομικές απαιτήσεις που ισχύουν στην Ισπανία και την Ιρλανδία για την απόκτηση ιθαγένειας πρόκειται για θέμα το οποίο εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών-μελών και η επιτροπή δεν δύναται να παρέμβει». Άρα δεν χρωστάτε σε κανέναν να βιαστείτε και να φέρετε αυτόν το νόμο. Είναι δική σας η επινόηση και δική σας η ευθύνη.

Θέλω, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω όλα αυτά τα πράγματα, γιατί ακούω διάφορα. Άκουσα από εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ, και το πήρε και ο αξιότιμος κυβερνητικός σας εκπρόσωπος, ότι η ιθαγένεια είναι ανθρώπινα δικαιώματα. Το γράφει κι εδώ στα «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» και τα «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» βεβαίως είναι ένα περιοδικό το οποίο δεν το εκδίδει κάποιος φίλος του Καρατζαφέρη, είναι «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ». Και απ' ό,τι γνωρίζετε ο Λιβάνης, μάλλον ανήκει στο δικό σας χώρο παρά στο δικό μου χώρο.

«Επτακόσιες χιλιάδες μετανάστες θα πάρουν με δύο χρόνια εργασίας συντάξεις από την Ελλάδα. Στον αέρα το ασφαλιστικό σύστημα». Μήπως και ο Λιβάνης έγινε φασίστας; Μήπως έγινε ακροδεξιός και ο Λιβάνης; Και σας λέει μέσα τι θα συμβεί. Πού θα ωφεληθούμε;

Άκουσα προηγουμένως τον κύριο Πρωθυπουργό να λέει ότι πληρώνουν την εφορία τους και πληρώνουν και τα ασφαλιστικά τους.

Πού τα είδατε, κύριε Πρωθυπουργέ, αυτά; Ξέρετε ότι περίπου 7.000.000.000 είναι ο τζίρος που κάνει η κουρελού; Οι κουρελούδες κάνουν 7.000.000.000 ευρώ. Πληρώνει ΦΠΑ κανείς; Έχετε κανέναν εφοριακό σε κάθε κουρελού να παίρνει το ταμείο το οποίο κάνει; Ξέρετε πόσα χρήματα; Βεβαίως!

Κύριε Σιούφα, απλώνουν κάτω την κουβέρτα και πουλάνε εμπορεύματα, τσάντες και δίπλα ακριβώς το μαγαζί πουλάει τσάντες και το μαγαζί πληρώνει ενοίκιο, πληρώνει ΙΚΑ, ΤΕΒΕ για τον εαυτό του, κοινόχρηστα, εφορία, πληρώνει τα πάντα. Τον καλεί ο κύριος Πρωθυπουργός να σφίξει το ζωνάρι και το σφίγγει και απ' έξω ο άλλος του πουλάει το ίδιο προϊόν πάνω στην κουρελού και δεν παίρνει δραχμή το κράτος, ευρώ το κράτος κι έχουμε 7.000.000.000!

Το ξέρετε ότι έχουμε περίπου διαρροή από αυτά τα χρήματα που προσπαθούμε να μαζέψουμε, που αγωνιούμε να μαζέψουμε, από όλη αυτή τη φορολογία που βάλουμε αυτές τις ημέρες, από όλες αυτές τις αλλαγές που κάνουμε στους δημόσιους υπαλλήλους, που τους κόβουμε τα επιδόματα, όλα αυτά τα δύσκολα και δυσκοίλια; Την αγωνία που διακατέχει τον Πρωθυπουργό την είδατε να καταγράφεται τώρα στον πρόλόγό του. Γιατί όλα αυτά τα χρήματα που προσπαθούμε να μαζέψουμε, θα μας αποδώσουν περίπου 5.000.000.000 και 12.000.000.000 φεύγουν το χρόνο από την Ελλάδα από τους μετανάστες.

Δεν παίρνω εγώ αν είναι τίμιος, ο λιγότερο τίμιος ή ο περισσότερο τίμιος, εγώ λέω ότι χάνει η Ελλάδα 1.000.000.000 το μήνα. Και οι αγρότες ήταν είκοσι μέρες στο δρόμο και διεκδικούσαν τι; Αλλά 500.000.000 που τους έδωσε πέρυσι ο κ. Χατζηγάκης. Αυτά διεκδικούσαν. Και ένα 1.000.000.000 βγαίνει έξω.

Επί τη ευκαιρία, κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή αναφερθήκατε στους αγρότες και ξέρετε ότι υπήρξε και η δική μας ελάχιστη συνδρομή για να λυθούν τα μπλόκα, θέλω να σας παρακαλέσω επισήμως από το Βήμα τούτο, τώρα που πήγαν στα χωράφια τους να τους ακούσετε. Μη θεωρείτε ότι τώρα έφυγαν και δεν τους ακούμε. Όχι να τους ακούμε μόνο υπό πίεση! Ένα τεντωμένο αφτί να υπάρχει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Και η αξιότιμος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης να πάει στις πρωτεύουσες των περιφερειών να δει τους αγρότες. Όχι τώρα που μαζεύτηκαν «δεν τους ακούμε». Να τους ακούσουμε, για να μην τους μαθαίνουμε ξανά ότι ο μόνος τρόπος να εισακουστούν είναι να κλείνουν τα μπλόκα!

Πάμε, λοιπόν, να δούμε πόσο καλά παιδιά είναι. Εδώ έχω μία σειρά από χαρτιά.

Στις φυλακές το 55% είναι μετανάστες. Θα μου πείτε «είναι πολλοί»; Όταν εμείς είμαστε δέκα εκατομμύρια και αυτοί είναι περίπου ενάμισι εκατομμύριο, το να είναι το 55% στις φυλακές από αυτούς, κάτι συμβαίνει και είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να το επεξεργαστούμε, να το δούμε. Έχω εδώ κάποια αποκόμματα τα οποία θα τα δω μαζί σας, κύριε Πρωθυπουργέ.

Εφημερίδα «ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ». Το μόνο που δεν μπορείτε να πείτε είναι ότι ανήκει στο δικό μου ιδεολογικό χώρο. Χθεσινή έκδοση: Το 1991, από τότε που ανοίξαν τις πόρτες και μπήκαν μέσα, κύριε Σαμαρά, μέχρι σήμερα, είχαμε οκτώ χιλιάδες κλοπές αυτοκινήτου και σήμερα είναι είκοσι έξι χιλιάδες, οι ληστείες τραπεζών το 1994 ήταν περίπου τρεις το μήνα και σήμερα έχουμε περίπου μία κάθε μέρα, δηλαδή, τριακόσιες εξήντα πέντε αυτά τα δεκαεπτά με δεκαοκτώ χρόνια. Ληστείες το 1991 είχαμε χίλιες τριάντα πέντε και τώρα έχουμε τέσσερις χιλιάδες επτακόσιες οκτώ. Βλέπετε, λοιπόν, ότι συμπτωματικά από τότε που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα οι «φίλοι» μας οι μετανάστες έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα.

Ακούτε κάθε μέρα δελτία ειδήσεων και διαβάζετε κάθε μέρα στις εφημερίδες. Δεν υπάρχει έγκλημα που να γίνεται μόνο από Έλληνα. Ή είναι αποκλειστικώς και αμιγώς από μετανάστες ή είναι από παρέες μεταναστών με Έλληνες. Αυτό είναι ένα σύμπτωμα, δεν σημαίνει ότι όλοι οι μετανάστες είναι εγκληματίες. Συμβαίνει βέβαια η πλειοψηφία των εγκληματιών να είναι μετανάστες.

Δεύτερον, είχαμε νικήσει κάποιες ασθένειες. Και μάλιστα το Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος το κάναμε ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ και έγινε επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ. Τώρα ξαναγύρισε πίσω. Γιατί το 1980 είχαμε νικήσει τη φυματίωση. Μηδέν φυματίωση.

Ρωτήστε τον Υπουργό Υγείας, που είναι εδώ, πού έχει φθάσει η φυματίωση σήμερα! Και άλλα νοσήματα. Και είναι οι ασθένειες οι περιπατητικές. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Δεν νοσείς, περπατάς,

βήχεις στο σχολείο μέσα, το παίρνει το παιδί σου και τρέχεις. Για ποιο λόγο; Τι οφείλει η Ελλάδα σε αυτήν την κατεύθυνση; Γιατί;

Το 1970 – 1971 είχα πάει στο Μόντρεαλ να παρουσιάσω -μία προσωπική εμπειρία- τα Διεθνή Καλλιστεία, το 1971.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Πότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Το 1971.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ηλικίας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ορίστε; Ενδιαφέρεστε να λάβετε μέρος;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Πηγαίνω, λοιπόν, και με περιμένουν στην είσοδο, ξέρετε σε αυτές τις περιπτώσεις τι συμβαίνει, υπάρχουν οι κάμερες, τα λουλούδια κ.λπ.. Έλα όμως που δεν είχα κάνει ένα εμβόλιο και ερχόμουν από ευρωπαϊκή χώρα! «Όχι, θα περιμένεις εδώ, θα έλθει ο γιατρός και θα σου πάρει αίμα». Έξι ώρες περίμενα γιατί πήγαινα από μία ευρωπαϊκή χώρα σε μία χώρα της Αμερικής και είχα ξεχάσει να κάνω ένα εμβόλιο. Εδώ όλοι αυτοί μπαίνουν και κουβαλάνε διάφορα και βεβαίως πρόκειται για ανθρώπινα δικαιώματα αν αρχίσουμε να ψάχνουμε ποιος απ' αυτούς κουβαλάει αυτό και ποιος κουβαλάει το άλλο. Αλλά το κουβαλάει αυτό.

Λέω λοιπόν: Με το που έρχεται σε επαφή με το κράτος, να του βγάζουμε μία κάρτα υγείας, στο Αγαθονήσι, εκεί, πρώτα-πρώτα να ξέρουμε ποιος είναι και πού μπαίνει. Έτσι προφυλάσσουμε εκείνον και εν συνεχεία και τον υπόλοιπο πληθυσμό. Αυτό κάνουμε.

Λέτε, λοιπόν, να τους πολιτογραφήσουμε Έλληνες. Όχι, κύριε Πρωθυπουργέ. Να τους δώσουμε μία κάρτα μακροχρόνιας παραμονής, που σημαίνει πλήρη νομιμοποίηση. Εν πάση περιπτώσει, να δώσετε στους Πακιστανούς, στους Αφγανούς που θέλετε. Στους Αλβανούς και στα υπόλοιπα δυτικά Βαλκάνια γιατί να δώσετε; Σε τέσσερα-πέντε χρόνια αυτοί θα είναι Ευρώπη, θα έχουν ευρωπαϊκό διαβατήριο. Γιατί πρέπει να τους κάνουμε Έλληνες; Σας ερωτώ. Σε τέσσερα-πέντε χρόνια μπαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προχθές εμείς εδώ ανάψαμε το πράσινο φως. Θα έχουν ευρωπαϊκό διαβατήριο. Γιατί εγώ πρέπει να τους έχω κάνει Έλληνες; Τι με βιάζει;

Ελάτε, λοιπόν, να συμφωνήσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι υπάρχει τρόπος να τους κάνουμε να αισθάνονται νόμιμοι, αλλά χωρίς βεβαίως να επιβαρύνουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΛΑΟΣ)

Θα ήθελα δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Για εκείνους που πολύ εύκολα χρησιμοποιούν τον Ισοκράτη και λένε «της ημετέρας παιδείας» κ.λπ., θα τους έλεγα να διαβάσουν όλο τον Ισοκράτη. Ο Ισοκράτης λοιπόν λέει: «Κι όμως οφείλει να μακαρίζει κανείς όχι μία πόλη που συναθροίζει όπως τύχει –καλή ώρα εμείς- πολίτας από όλους τους ανθρώπους, αλλά την πόλη εκείνη η οποία διασώζει το γένος εκείνων που εξ αρχής την ίδρυσαν και την κατόκησαν περισσότερο από τα άλλα γένη». Τον Ισοκράτη δεν τον ακούμε.

Μιας και δεν ακούμε τον Ισοκράτη, εγώ θα ήθελα να ακούσουμε τους θεωρητικούς του κομμουνισμού. Έχω εδώ ένα βιβλίο που λέει κάποια σημαντικά πράγματα: «Σε κάθε περίπτωση όμως αποτελεί υποχρέωση των Γερμανών εργατών να αποτρέψουν τους Γερμανούς εργάτες πούρων να πάνε να εργαστούν στην Αμβέρσα» και πολλά άλλα. Αυτός είναι Ένγκελς. «Κάθε μεταναστευτική ομάδα καταλαβαίνει μόνο τον εαυτό της και όχι τους άλλους», γιατί είπατε ότι καταλαβαίνει τους άλλους, κύριε Πρωθυπουργέ. Ένγκελς, εντελώς άλλη άποψη από σας, διαφορετική. Ο Ένγκελς υιοθετεί απόλυτη θέση πως ο ντόπιος εργάτης που είναι ανίκανος να εργαστεί κάτω από τριτοκοσμικές συνθήκες εργασίας όπως εργάζεται ο ξένος εργάτης, είναι καταδικασμένος στην αδικία. Οι Έλληνες οικοδόμοι, ακριβώς αυτό.

Βεβαίως πάμε και στον Μαρξ: «Ο σκοπός εισαγωγής ξένων εργατών είναι η διατήρηση της

δουλείας». Θέλουμε διατήρηση της δουλείας στο κεφάλαιο; Τι θέλετε τους μετανάστες; Ο Μαρξ το λέει, δεν το λέω εγώ. Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να πει κάποιος: «Και ποιος είσαι εσύ, Καρατζαφέρη, που ερμηνεύεις τον Μαρξ;». Έτσι δεν είναι; Τον ερμηνεύει η κόρη του όμως, κύριε Χαλβατζή. Μη γελάτε εύκολα. Το 1891 η κόρη του Καρλ Μαρξ Ελεονώρα έγραφε στον Αμερικανό συνδικαλιστή Σάμουελ Κόμπερς: «Το πιο άμεσο ζήτημα είναι να εμποδίσουμε την εισαγωγή παράνομης εργασίας από τη μία χώρα στην άλλη χώρα». Αυτό έλεγε, λοιπόν, η κόρη του Μαρξ.

Επειδή, λοιπόν, μάλλον η κόρη του ξέρει να ερμηνεύει καλύτερα τον Μαρξ από σας, ελάτε κι εσείς στο δημοψήφισμα να ξεκαθαρίσουμε το πράγμα, να λάβει την ευθύνη ο ελληνικός λαός και όχι αυθαιρέτως το ΠΑΣΟΚ με μία βιασύνη την οποία δεν μπορούμε να αντιληφθούμε όχι μόνο εμείς, αλλά ούτε και οι Βουλευτές του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ελάτε, λοιπόν, να πάμε στη διαβούλευση του άρθρου 44 του Συντάγματος και σε τρεις μήνες να επανέλθουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, διαφορετικά πολύ φοβάμαι ότι αυτή την ομοψυχία την οποία ζητάτε, εσείς την κλονίζετε κι εσείς την τραυματίζετε καιρία.

(Ορθοί οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

• ΠΡΩΤΟΛΟΓΙΑ Α. ΣΑΜΑΡΑ (Πρόεδρος ΝΔ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δευτερολογία μου θα προχωρήσω σε ορισμένες παρατηρήσεις σχετικές με την οικονομία, μιας που αναφέρθηκε σ' αυτήν ο κύριος Πρωθυπουργός.

Στο ζήτημά μας τώρα θα μου επιτρέψετε μία προκαταρκτική παρατήρηση. Κακώς η Κυβέρνηση αυτές τις ώρες έχει ανοίξει το μεταναστευτικό για τρεις λόγους: Πρώτον, γιατί το κοινωνικό πρόβλημα από τη νόμιμη παραμονή των μεταναστών και την πολιτογράφησή τους έχει ήδη αντιμετωπιστεί. Από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχουν ενσωματωθεί ήδη στην ελληνική νομοθεσία όλες οι ευρωπαϊκές οδηγίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών κι έχει ανοίξει ο δρόμος για την πολιτογράφηση εκείνων που το επιθυμούν υπό προϋποθέσεις αντίστοιχες με όσα συμβαίνουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Σας παραδίδω συνοπτικό πίνακα των νομοθετικών παρεμβάσεων της Νέας Δημοκρατίας που έχουν λύσει αυτά τα προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα παιδιά που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα μπορούν πια με την υφιστάμενη νομοθεσία να καταθέσουν αίτηση στα δεκαοκτώ τους χρόνια για να πολιτογραφηθούν, συνεπώς δεν καλύπτετε κάποιο κενό, δεν λύνετε κάποιο μέγιστο κοινωνικό πρόβλημα, απλά χαλαρώνουν πολύ οι διαδικασίες που ήδη υπάρχουν για την πολιτογράφηση και χορηγείται η ιθαγένεια μ' έναν σχεδόν αυτόματο τρόπο.

Δεύτερον, αν παρακολουθήσετε την ιστορία της μεταναστευτικής νομοθεσίας, θα διαπιστώσετε τον εξής κανόνα: Σε εποχές ευημερίας και παγκόσμιας ανάπτυξης οι χώρες υποδοχής μεταναστών χαλαρώνουν τις προϋποθέσεις προσέλευσης πληθυσμών από άλλες κοινωνίες. Αντίθετα, σε εποχές κρίσης και ανεργίας οι χώρες υποδοχής μεταναστών κλείνουν τα σύνορά τους και καθιστούν πιο δύσκολη την είσοδο νέων μεταναστών.

Γιατί συμβαίνει αυτό σχεδόν παντού και σχεδόν πάντοτε; Διότι απλούστατα σε εποχές οικονομικής άνθισης υπάρχει ζήτηση για φθηνά εργατικά χέρια και είναι ευκολότερο να μοιραστεί η ευημερία,

ενώ σε εποχές κρίσης υπάρχει υπερπροσφορά εργασίας, προκύπτει μαζική ανεργία κι έτσι είναι εξαιρετικά δύσκολο να μοιραστεί η μιζέρια. Όταν μοιράζεις ή διαχέεις την ευημερία, δημιουργείς περισσότερη ευημερία για όλους, ενώ όταν μοιράζεις ή διαχέεις τη μιζέρια, δημιουργείς περισσότερη ανέχεια και ανασφάλεια σε όλους. Έτσι οι κοινωνίες ανοίγουν σε περιόδους οικονομικής άνθισης και κλείνουν σε περιόδους οικονομικής κρίσης.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πάει ανάποδα και σ' αυτό. Μέσα σε συνθήκες πρωτόγνωρης ύφεσης παίρνει μέτρα που ουσιαστικά μετατρέπουν την Ελλάδα σε «μαγνήτη» νέων κυμάτων παράνομης μετανάστευσης. Και αυτός είναι ο κύριος λόγος της διαφωνίας μας, αλλά και της βαθύτερης ανησυχίας μας.

Τρίτον, θα μιλούσαμε με πολύ διαφορετικούς όρους αν η Ελλάδα είχε καταφέρει ήδη να ελέγξει τα κύματα μεταναστών στα σύνορά της και αν είχε πετύχει να κρατήσει απ' έξω τις μεγάλες μάζες των παράνομων μεταναστών που περνάνε συνεχώς μέσα στην ελληνική ενδοχώρα. Αυτό το πρόβλημα δεν το έχει μόνο η Ελλάδα, το έχουν και άλλες χώρες του ευρωπαϊκού νότου, το έχουν η Ισπανία και η Ιταλία. Σε μας το πρόβλημα αυτό είναι οξύτερο, γιατί τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου απ' όπου εισρέουν πλέον καθημερινά εκατοντάδες παράνομοι μετανάστες με προέλευση δοκιμαζόμενες χώρες της Ασίας και της Αφρικής είναι πολύ κοντά στα παράλια της Τουρκίας και γιατί το μήκος των ακτογραμμών μας είναι τεράστιο και η πλήρως αποτελεσματική φύλαξη τους εξαιρετικά δύσκολη. Από την πλευρά τους η Ιταλία και η Ισπανία κατάφεραν να περιορίσουν δραστικά το πρόβλημα παίρνοντας πάρα πολύ σκληρά, δραστικά μέτρα που δυστυχώς στοίχισαν εκατοντάδες ζωές παράνομων μεταναστών που είχαν επιχειρήσει να αποβιβαστούν στα παράλια τους.

Εμείς τέτοια μέτρα σκληρότητας δεν πήραμε και ούτε εισηγείται κανένας να πάρουμε. Κάναμε όμως κάτι άλλο πιο ανθρώπινο. Υπογράψαμε σύμβαση με την Τουρκία για την επαναπροώθηση παράνομων μεταναστών και εμπλέξαμε τη μεικτή ευρωπαϊκή δύναμη, τη FRONTEX, για να βοηθήσει στη φύλαξη των συνόρων μας. Και τα δύο αυτά ελήφθησαν επί διακυβέρνησεως της Νέας Δημοκρατίας. Για να μην ξεχνιόμαστε το λέω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Όχι, όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Λίγο πριν το 2003 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αντιθέτως είχαν αποδεχθεί το «Δουβλίνο 2», μία κοινοτική συμφωνία –προσέξτε- που απαγορεύει σε όσους μετανάστες νομιμοποιούνται στην Ελλάδα να μεταβαίνουν σε άλλες κοινοτικές χώρες. Προσέξτε το αυτό. Το ΠΑΣΟΚ έκλεισε την πόρτα των μεταναστών από την Ελλάδα στις άλλες κοινοτικές χώρες του Βορρά, ενώ εμείς είχαμε προσπαθήσει να κλείσουμε την πόρτα των λαθρομεταναστών προς την Ελλάδα.

Κι εδώ, όμως, υπήρξαν προβλήματα, διότι, όπως ανέφερα και την προηγούμενη φορά, η Τουρκία δεν τηρεί τα συμφωνημένα.

Γι' αυτό επιμένω ότι το πρώτο που θα έπρεπε να συζητάμε αυτή τη στιγμή με την τουρκική κυβέρνηση είναι να τιμήσει την υπογραφή της και να τηρήσει τις υποχρεώσεις της. Τι νόημα έχει να συζητάμε για άλλα με μία κυβέρνηση που η ίδια αθετεί τα συμφωνημένα; Όσο η Τουρκία παρασπονδεί, περιορίζεται και ο ρόλος της FRONTEX, διότι μεταξύ άλλων οι ευρωπαϊκές ναυτικές μονάδες δεν μπορούν να μπουν στα τουρκικά χωρικά ύδατα και όταν συλλαμβάνουν πλοιάρια με παράνομους μετανάστες, δεν μπορούν να τους στείλουν πίσω, αλλά τους μεταφέρουν στα ελληνικά παράλια όπου παραμένουν.

Αυτοί οι άνθρωποι, όμως, αργά ή γρήγορα θα νομιμοποιηθούν στην Ελλάδα, όπως ακριβώς συνέβη με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους, που μπήκαν πράγματι παράνομα στην Ελλάδα στο παρελθόν κι ενώ η κοινωνία έχει φτάσει πλέον στα όριά της όσον αφορά τη δυνατότητα απορρόφησης αυτών των μεταναστών.

Σε τέτοιες, λοιπόν, συνθήκες, η χαλάρωση της πολιτικής μας για το θέμα της πολιτογράφησης σε σχεδόν αυτόματα και η μαζική χορήγηση ιθαγένειας στα παιδιά που γεννιούνται εδώ, είναι ίσως το χειρότερο που θα μπορούσε να κάνει η Κυβέρνηση. Και λυπάμαι, αλλά δυστυχώς αυτό ακριβώς

έκανε. Και είναι και εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί όταν βρισκόμαστε στην καρδιά της χειρότερης κρίσης που πέρασε η Ελλάδα στη Μεταπολεμική περίοδο, το να χορηγούμε ιθαγένεια μαζικά σε μισό εκατομμύριο μετανάστες, μαζί με τα παιδιά τους, εγκυμονεί πραγματικά κινδύνους μεγάλων κοινωνικών αναστατώσεων.

Σε τέτοιες συνθήκες είναι που κορυφώνεται και η ξеноφοβία στις κοινωνίες. Και αντί να την εκτονώσει αυτήν την ξеноφοβία η Κυβέρνηση, με τα μέτρα της, την πυροδοτεί. Πράγματι, πολλοί από τους μετανάστες που μας έχουν έρθει τα προηγούμενα χρόνια, έχουν δημιουργήσει βιοτικούς δεσμούς, οικονομικούς και κοινωνικούς, με τη χώρα που επιλέγουν να μείνουν. Και πράγματι πρέπει να τους εντάξουμε.

Να τους εντάξουμε, όμως, ομαλά, κύριε Παπανδρέου, χωρίς να δημιουργήσουμε αντιδράσεις.

Και εντάσσω ομαλά σημαίνει δύο πράγματα: Τους εντάσσω σταδιακά και τους εντάσσω με τρόπο που δεν δημιουργεί κίνδυνο να έρθουν κι άλλοι. Δεν στέλνω το μήνυμα ότι η χώρα έχει χαλαρές διαδικασίες μαζικής πολιτογράφησης. Δεν μετατρέπω την Ελλάδα σε μαγνήτη εισόδου νέων κυμάτων παράνομων μεταναστών. Κάνω ό,τι πρέπει να κάνω, αλλά δεν στέλνω αυτό το μήνυμα ούτε στους δουλέμπορους που караδοκούν να φέρουν κι άλλες караβιές απελπισμένων ούτε στην υπόλοιπη κοινωνία που ήδη βρίσκεται στα όριά της. Αυτό σημαίνει ομαλή ένταξη.

Η Κυβέρνηση κάνει ακριβώς το αντίθετο. Σε μία χώρα όπου ήδη τα σύνορά της δεν φυλάσσονται αποτελεσματικά και που όσοι έρχονται εδώ δεν μπορούν ούτε να γυρίσουν πίσω πλέον σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, να περάσουν, εμείς πάμε να εγκαινιάσουμε πολιτικές μαζικής πολιτογράφησης, στέλνοντας, έτσι, το μήνυμα προς τα έξω να έρθουν πολλοί περισσότεροι και στέλνοντας το μήνυμα προς τα μέσα, ότι αυτό ακριβώς πρόκειται να συμβεί, θα έλθουν πολλοί περισσότεροι.

Σε τέτοιες συνθήκες, λοιπόν, και προς τα μέσα αναπτύσσεται ξеноφοβία. Και αυτό δεν είναι καλό, δεν είναι σωστό. Είναι, όμως, αναπόφευκτο. Το κάνει, όμως, η Κυβέρνηση. Μιλάει για ξеноφοβία, καταγγέλλει την ξеноφοβία και είναι η ίδια που την πυροδοτεί. Αυτό εμείς προσπαθούμε να αποτρέψουμε.

Η αυτόματη χορήγηση ιθαγένειας στα παιδιά που γεννώνται στην Ελλάδα, όπως την προβλέπει το σχέδιο νόμου, έχει δύο προβλήματα: Πρώτον, συμπαρασύρει και τους γονείς τους. Δεν θα παίρνουν ιθαγένεια με τη γέννησή τους μόνο τα παιδιά. Δεύτερον, λόγω αυτής της δυνατότητας δημιουργείται το κίνητρο της εγκυμοσύνης ως μέσο πολιτογράφησης. Το γεγονός ότι η ιθαγένεια αφορά μόνο τα παιδιά των νόμιμων μεταναστών δεν λύνει το πρόβλημα. Διότι με την προτεινόμενη ρύθμιση αν υπάρξει στο μέλλον νέο κύμα νομιμοποιήσεων, αυτόματα θα παίρνουν και αναδρομική ιθαγένεια τα παιδιά που γεννήθηκαν ήδη στην Ελλάδα, δίνοντας έτσι τελικά στους γονείς τους το δικαίωμα κι εκείνοι να πολιτογραφηθούν.

Βεβαίως, υπό την πίεση της κριτικής που άσκησε η Νέα Δημοκρατία στο αρχικό σχέδιο, το τελικό νομοσχέδιο που παρουσιάστηκε σε αυτό το σημείο είναι πράγματι βελτιωμένο. Δεν αρκεί, όμως, αυτή η βελτίωση, γιατί παραμένει ισχυρό το κίνητρο για την προσέλκυση μεταναστών που θα γεννήσουν στην Ελλάδα και η ιθαγένεια των παιδιών τους θα συμπαρασύρει μετά από λίγα χρόνια και την πολιτογράφηση των γονιών τους. Κι έτσι η αυτόματη ιθαγένεια γίνεται αληθινός μαγνήτης για τη μαζική είσοδο, νομιμοποίηση και πολιτογράφηση χιλιάδων νέων παρανόμων μεταναστών. Και αυτό το θέμα δεν το θέλουμε.

Η ρύθμιση που προτείνουμε εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι η εξής: Τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα αποκτούν το δικαίωμα να πάρουν ιθαγένεια όχι αμέσως, αλλά στην ενηλικίωσή τους, χωρίς άλλες διαδικασίες, με δύο μόνο προϋποθέσεις που εξαρτώνται απόλυτα από τα ίδια τα παιδιά. Να έχουν τελειώσει την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, πράγμα που τα εξισώνει εκ των προτέρων με τα υπόλοιπα Ελληνόπουλα και τα ενσωματώνει στην ελληνική κοινωνία ομαλά μέσα από την ένταξη στην ημετέρα παιδεία.

Δεύτερον, να εγκαταλείψουν την ιθαγένεια των γονιών τους, εφόσον προέρχονται από τρίτες μη

ευρωπαϊκές χώρες – μέλη της Ένωσης.

Με άλλα λόγια, όσα παιδιά γεννιούνται στην Ελλάδα θα πάρουν ιθαγένεια με την ενηλικίωσή τους, εφόσον το επιζητήσουν, αλλά δεν θα πάρουν ιθαγένεια εξ αρχής και οι γονείς τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ρύθμιση που προτείνουμε εμείς δίνει έτσι τη δυνατότητα σε όσα παιδιά έχουν ήδη γεννηθεί και μεγαλώσει στην Ελλάδα, να αποκτήσουν την ιθαγένεια στην ενηλικίωσή τους. Η ιθαγένεια, όμως, των παιδιών με την ενηλικίωση, δεν θα συμπαρασύρει την πολιτογράφηση των γονιών από τώρα.

Διευκολύνουμε την ένταξη όσων θέλουν πραγματικά να ενταχθούν, αλλά δεν καθιστούμε τη χώρα μας μαγνήτη σε νέα κύματα παράνομης μετανάστευσης και δεν καλλιεργούμε φοβικά ανακλαστικά στην κοινωνία. Είναι μία ρύθμιση ισορροπημένη και δίκαιη.

Στην απάντησή μας προς τον κύριο Υπουργό των Εσωτερικών για το αρχικό του σχέδιο –θα ήθελα να το καταθέσω- επισημίναμε την ευρωπαϊκή εμπειρία για τη χορήγηση της ιθαγένειας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό το θεωρούμε πολύ σημαντικό, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευρωπαϊκή εμπειρία είναι και θετική και αρνητική. Εμπεριέχει ορθές παρεμβάσεις που αξίζει να μελετήσουμε και να προσαρμόσουμε στη δική μας, την ελληνική πραγματικότητα. Εμπεριέχει, όμως, και σφάλματα, που θα έπρεπε να αποφύγουμε.

Επεσήμανα στην περίπτωση του γερμανικού νόμου για την ιθαγένεια, ο οποίος πράγματι ξεπέρασε το δίκαιο του αίματος και υιοθέτησε επιπλέον το δίκαιο του εδάφους. Και επεσήμανα σε αυτή την περίπτωση ότι έτσι απέδωσε ιθαγένεια στα παιδιά που γεννιούνται στη Γερμανία. Αν –προσέξτε όμως- τον γερμανικό νόμο τον εξετάσετε αναλυτικά, θα διαπιστώσετε το εξής πάρα πολύ ενδιαφέρον: Αν ίσχυε κατά γράμμα στην Ελλάδα ο γερμανικός ο νόμος, τότε κανένα από τα παιδιά που ήδη έχουν γεννηθεί εδώ δεν θα έπαιρνε ιθαγένεια. Και αυτό για πολλούς λόγους. Και ο κυριότερος; Ο γερμανικός νόμος δεν είχε αναδρομική ισχύ. Δεν ισχύει για τα παιδιά που είχαν ήδη γεννηθεί όταν ψηφίστηκε, το 1999. Άρχισε να ισχύει για όσα γεννιούνται μετά την ψήφισή του, μετά δηλαδή τις αρχές του 2000.

Το παράδειγμα έχει μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί δείχνει ότι ακόμα και χώρες που φαινομενικά χαλαρώνουν τη νομοθεσία τους περί ιθαγένειας, στην πραγματικότητα βάζουν ασφαλιστικές δικλίδες για να αποφύγουν δύο πράγματα: Πρώτον, να μη γίνουν οι ίδιοι μαγνήτες παράνομης μετανάστευσης και, δεύτερον, να μην προκαλέσουν αντιδράσεις στον ίδιο το λαό τους, ώστε η ενσωμάτωση των μεταναστών να προχωρήσει εκεί πέρα ομαλά, πράγμα που είναι και προς το απόλυτο συμφέρον των ίδιων των μεταναστών. Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε στη Γερμανία σε μία περίοδο μεγάλης ευημερίας το 1999 επί Σρέντερ. Δεν ήταν ο σοσιαλδημοκράτης Σρέντερ ακραίος ή ξενοφοβικός. Έθεσε απλά αυστηρές δικλίδες.

Αντίστοιχες δικλίδες είναι κι εκείνες που προτείνουμε εμείς. Και μάλιστα όχι τις ίδιες, αλλά πιο ανοιχτές και λιγότερο δρακόντειες.

Το κυβερνητικό σχέδιο στην αρχική του μορφή δεν έθετε καμμία δικλίδα ασφαλείας. Στη βελτιωμένη έκδοση, που παρουσιάστηκε προ ολίγων ημερών, παραμένει ανεπαρκές, γιατί εξακολουθεί και βρίσκεται έξω από την ευρωπαϊκή λογική.

Και καταθέτω το σύνολο του γερμανικού νομοσχεδίου, γιατί έχω την εντύπωση ότι ο Υπουργός διάβασε μόνο το προοίμιό του και δεν είδε αυτές τις ασφαλιστικές δικλίδες στις οποίες αναφέρομαι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν νομοσχέδιο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει, όμως, και η αρνητική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμπειρία της Ευρώπης. Υποστηρίζει η Κυβέρνηση ότι αν δώσουμε ιθαγένεια στα παιδιά, θα τα ενσωματώσουμε πιο εύκολα. Αυτή η άποψη κυριάρχησε πράγματι σε κάποιες χώρες που είχαν κυρίως μεγάλη αποικιακή παράδοση για κάποια χρόνια.

Όπως, όμως, έδειξαν τα δραματικά γεγονότα στο Λονδίνο τα γεγονότα -των γαλλικών πόλεων, αν θέλετε το 2005- δεν αρκεί η εύκολη ή αυτόματη χορήγηση ιθαγένειας για να ενταχθούν στην κοινωνία τα παιδιά των μεταναστών, χρειάζεται και η ψυχολογική τους ενσωμάτωση σταδιακά και ομαλά, πράγμα που προφανώς δεν είχε συμβεί σ' αυτές τις χώρες και γι' αυτό το πλήρωσαν οι κοινωνίες τους. Το πλήρωσαν, κατάλαβαν το σφάλμα τους και τώρα το επανορθώνουν. Στη Βρετανία, τώρα, επί εργατικής κυβέρνησης κάνουν στροφή και διακηρύσσουν την ενσωμάτωση των νέων παιδιών στη βρετανικότητα, έννοια άγνωστη, προσβλητική μέχρι το 2005, στην Αγγλία.

Στη Γαλλία πάνε ένα βήμα ακόμα παραπέρα, δημιουργούν Υπουργείο Εθνικής Ταυτότητας και Μετανάστευσης επικεντρώνοντας την προσοχή τους στην αναβάθμιση της ταυτότητας ως μέσου για την ομαλή ενσωμάτωση των μεταναστών.

Ανάλογα και στην Ισπανία, επί πρωθυπουργίας του σοσιαλιστή Θαπατέρο, μιλάνε για ισπανικότητα. Και εμείς δεν λέμε τίποτα το διαφορετικό, μιλάμε για ενσωμάτωση των μεταναστών στην ημετέρα παιδεία, αν θέλετε, δηλαδή, στην ελληνικότητα.

Εδώ, βέβαια, όποιος μιλάει για ελληνικότητα κάποιιοι τον στέλνουν στην πυρά, δηλαδή, πάμε αντίθετα με όσα ανακαλύπτουν και θεσπίζουν ευρωπαϊκές κυβερνήσεις κεντροδεξιές και κεντροαριστερές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όταν, προσέξτε, υποδεικνύουμε στην Κυβέρνηση αυτές τις θετικές και αρνητικές ευρωπαϊκές εμπειρίες, τότε μας έρχεται το μάθημα περί πολυπολιτισμικότητας. Δεν έχει καταλάβει η Κυβέρνηση ότι η πολυπολιτισμικότητα είναι ένα ιδεολόγημα που καταρρέει παντού και εγκαταλείπεται όπου το υιοθέτησαν, έστω και πειραματικά. Να διευκρινίσουμε ότι πολυπολιτισμικότητα δεν είναι η ανοχή προς το διαφορετικό, αν ήταν αυτό, θα συμφωνούσαμε όλοι. Πολυπολιτισμικότητα είναι δύο άλλα πράγματα, πιο επικίνδυνα.

Πρώτον, έχει ως συνέπεια, έστω και αθέλητη, να αναπαράγονται οι διαφορετικοί, δηλαδή, οι ξένοι μετανάστες σε μορφή γκέτο. Εμείς επιλέγουμε το αντίθετο. Επιδιώκουμε να εντάξουμε τους μετανάστες στην κοινωνία μας και στον πολιτισμό μας. Θέλουμε να τους ενσωματώσουμε ώστε να νιώθουν και εκείνοι ως συμπολίτες μας σ' αυτή την ελληνική κοινωνία, ως Έλληνες. Η ενσωμάτωση είναι η καλύτερη ασπίδα για το ρατσισμό. Η πολυπολιτισμικότητα αναπαράγει το ρατσισμό.

Δεύτερον, η πολυπολιτισμικότητα διακηρύσσει ότι όλοι οι πολιτισμοί μπορούν δήθεν να συμβιώσουν μεταξύ τους αρμονικά, αλλά αυτό έχει διαψευστεί. Υπάρχουν πολιτιστικά στοιχεία, τα οποία, με συγχωρείτε αλλά δεν μπορούν να συμβιώσουν. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η μπουργκα, για παράδειγμα, σε μια φιλελεύθερη δυτική κοινωνία. Δεν γίνεται αποδεκτή η πολυγαμία, άλλα έθιμα που οδηγούν, για παράδειγμα, σε βάνουση κακοποίηση, μεταχείριση της γυναίκας στις δικές μας κοινωνίες, γιατί όλα αυτά τελικά ακυρώνουν το δικό μας πολιτισμό.

Δημοκρατικές χώρες της Δύσης βάζουν, ήδη, φραγμούς σε πολιτιστικά στοιχεία που φέρνουν κάποιοι μετανάστες από τις χώρες καταγωγής τους. Για να μη λειτουργούν αυτοί οι φραγμοί κατασταλτικά πρέπει το συντομότερο αυτοί οι μετανάστες να ενσωματωθούν και κυρίως τα παιδιά τους στις βασικές έννοιες του δυτικού πολιτισμού.

Δεν μας ενοχλούν, λοιπόν, οι διαφορετικότητες άλλων πολιτισμών, απλώς επισημαίνουμε στοιχεία ασυμβατότητας που δεν μπορούν να συμβιώσουν με το δικό μας πολιτισμό. Και ας προκάλεσε κάποια θυμηδία η αναφορά στην πολυγαμία. Γι' αυτό και όταν έρχονται εδώ, πρέπει να αποδέχονται τους κανόνες της δικής μας κοινωνίας, του δικού μας τρόπου ζωής, του δικού μας

πολιτιστικού πρότυπου και όχι να προσπαθούν να του επιβληθούν ή να το αλλάξουν. Αυτό εμείς ονομάζουμε ενσωμάτωση και σ' αυτό το σημείο διαφέρει η ενσωμάτωση, κύριε Παπανδρέου, από την πολυπολιτισμικότητα.

Θέλουμε τους μετανάστες που επιλέγουν να ριζώσουν στη χώρα μας, να αφήσουν πίσω τα στοιχεία του δικού τους πολιτισμού, αλλά όχι εκείνα που δεν είναι ασύμβατα με το δικό μας, να ενταχθούν στην κοινωνία μας, να νιώσουν Έλληνες, να γίνουν Έλληνες μέσω της ημετέρας παιδείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν θέλουμε, απλώς, να πάρουν τα χαρτιά τους με συνοπτικές διαδικασίες και μετά να αναπαράγονται σε διαφορετικά γκέτο. Θέλουμε την ενσωμάτωση των ξένων και να καταπολεμήσουμε την ξενοφοβία για να τελειώσουμε με τον ρατσισμό. Δεν θέλουμε τα γκέτο που τροφοδοτούν και αναπαράγουν το ρατσισμό.

Τέλος, έχουμε και το πρόβλημα με την ψήφο των μεταναστών από μη ευρωπαϊκές χώρες στις δημοτικές εκλογές. Εδώ αναφερόμαστε σε ένα μέτρο που υιοθετεί η Κυβέρνηση, αν και το μέτρο αυτό είχε απορριφθεί από άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις -και μάλιστα από χώρες πιλότους- σε ζητήματα μετανάστευσης, όπως είναι η Γαλλία πριν λίγες εβδομάδες. Γιατί είχε απορριφθεί; Για ένα απλό λόγο: Γιατί η δημοκρατία είναι αδιαίρετη και τα βασικά πολιτικά δικαιώματα στα οποία στηρίζεται είναι, επίσης, αδιαίρετα. Δεν μπορούν να υπάρχουν πολίτες δύο ταχυτήτων, κάποιοι που ψηφίζουν παντού και κάποιοι που ψηφίζουν μόνο σε ορισμένες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κάποιοι που έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι και κάποιοι υποδεέστεροι που έχουν μόνο το δικαίωμα του εκλέγειν αλλά όχι του εκλέγεσθαι. Δεν μπορεί κάποιοι να μπορούν να εκλεγούν σύμβουλοι ή πρόεδροι του δημοτικού συμβουλίου ή δήμαρχοι και κάποιοι άλλοι να μπορούν να εκλέγονται μόνον ως δημοτικοί σύμβουλοι. Ούτε είναι δυνατόν κάποιος αιρετός αξιωματούχος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που διαχειρίζεται πόρους του τόπου μας να μην μπορεί να ψηφίζει στις εθνικές εκλογές. Τέτοια ρύθμιση είναι πολύ πιθανόν να δημιουργήσει μεγάλες εντάσεις και πολώσεις μέσα στις τοπικές κοινωνίες.

Πρώτον, διότι θα υπάρξει μεγάλη καχυποψία ότι η ψήφος των μεταναστών άλλαξε το αποτέλεσμα που θα προέκυπτε αν ψήφισαν μόνο οι πολίτες που συμμετέχουν στο Σώμα των εθνικών εκλογών.

Δεύτερον, γιατί και ανάμεσα στους μετανάστες θα δημιουργηθούν απολύτως δικαιολογημένες πικρίες, γιατί κάποιοι από αυτούς θα εκλέγονται μόνο δημοτικοί σύμβουλοι, ενώ Έλληνες πολίτες θα μπορούν να καταλάβουν υψηλότερα αξιώματα αιρετά και ας έχουν πάρει και πολύ λιγότερες ψήφους.

Ένα τέτοιο μέτρο, που δημιουργεί πικρίες παντού και καχυποψία των πάντων κατά πάντων, δεν βοηθάει στην ομαλή ένταξη των μεταναστών, μάλλον, επιτείνει ξενοφοβικά ανακλαστικά. Δεν είναι δημοκρατική πρόοδος, είναι δημοκρατική στρέβλωση, γιατί καθορίζει διακρίσεις ανάμεσα στους πολίτες και η δημοκρατία των διακρίσεων παύει να είναι και αληθινή δημοκρατία.

Πολλές χώρες της Ευρώπης το έχουν, κύριε Παπανδρέου, απορρίπτει αυτό το μέτρο. Προωθείται σ' αυτές τις χώρες η κανονική, σταδιακή, πολιτογράφηση των νόμιμων μεταναστών που όταν πολιτογραφηθούν, παίρνουν τότε όλα τα δικαιώματα του πολίτη, δεν γίνονται, όμως, πρώτα πολίτες δεύτερης κατηγορίας, διότι σε μια πραγματική δημοκρατία δεν υπάρχουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Εμείς συμφωνούμε με αυτές τις επιλογές αυτών των χωρών της Ευρώπης και διαφωνούμε με την επιλογή της Κυβέρνησης που φαίνεται να ψάχνει ψήφους για τις δημοτικές εκλογές και την καλούμε να αποσύρει ολοκληρωτικά αυτό το σημείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσέξτε! Όχι απλά να αναστείλει την εφαρμογή του για τις μεθεπόμενες εκλογές, να το αποσύρει τώρα και αν επιμένει να το συζητήσουμε μετά τις δημοτικές εκλογές, για να μην επιβεβαιώσει την

καχυποψία που, ήδη, δημιουργεί ότι αντιμετωπίζει τέτοια ζητήματα με στενά, αν θέλετε, ψηφοθηρικά, μικρόψυχα κριτήρια. Ζητάμε να το αποσύρει γιατί η χρονική στιγμή πυροδοτεί αυτές τις καχυποψίες στη βάση. Και μετά να το φέρει εμείς πάλι θα διαφωνήσουμε, αλλά θα έχουμε αποφύγει τα χειρότερα στις τοπικές κοινωνίες. Φυσικά εξαιρούμε τους ομογενείς. Πιστεύουμε ότι όσοι έχουν κάρτα ομογενούς πρέπει να πολιτογραφηθούν και να πάρουν πλήρη δικαιώματα ψήφου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά αυτό φυσικά μπορεί και πρέπει να ρυθμιστεί χωριστά και όχι να εντάσσεται σε νομοθετικές ρυθμίσεις περί ιθαγένειας.

Ένα τελευταίο σημείο, η στρατηγική που προτείνουμε για την ιθαγένεια και την πολιτογράφηση είναι προς το συμφέρον και των ίδιων των μεταναστών. Θέλουμε να τους ενσωματώσουμε ομαλά στην κοινωνία μας, να εκμηδενίσουμε την ξеноφοβία, να εκμηδενίσουμε την καχυποψία, την επιφυλακτικότητα της κοινωνίας απέναντί τους.

Η ενσωμάτωση είναι πολύ ευρύτερη έννοια, απευθύνεται στους ίδιους τους μετανάστες, αλλά και στην υπόλοιπη κοινωνία, ενισχύει, αν θέλετε, την κοινωνική συνοχή, δεν την κατακερματίζει σε αναρίθμητα γκέτο. Η ενσωμάτωση έχει ως κεντρικό άξονά της την εκπαίδευση, αλλά εκτείνεται και πολύ πέρα από την εκπαίδευση.

Οι μετανάστες που θέλουν αληθινά να ριζώσουν στην Ελλάδα καταλαβαίνουν ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει να τους εντάξει ομαλά στην ελληνική κοινωνία. Σε αντίθεση προς την Κυβέρνηση, η οποία αν επιμένει στις θέσεις της απλώς επιδιώκει να ψηφοθηρήσει σε βάρος τους. Ομαλή ένταξη των μεταναστών δεν γίνεται όταν δημιουργείται στην υπόλοιπη κοινωνία καχυποψία. Αυτή την καχυποψία θέλουμε να καταπολεμήσουμε. Αυτή την καχυποψία τροφοδοτεί αυτή η πολιτική η δικιά σας, η οποία θέλει να πολιτογραφήσει τους πάντες, χωρίς τελικά, προσέξτε, να εντάξει πραγματικά κανέναν.

Οι μετανάστες που θέλουν να ριζώσουν πραγματικά στην Ελλάδα -και αυτοί και τα παιδιά τους- παίρνουν την ένταξή τους πολύ σοβαρά. Και γι' αυτό είναι οι πρώτοι που επιθυμούν την πραγματική, ομαλή ένταξη, όχι τη βιαστική, μαζική πολιτογράφηση. Θέλουν να ενταχθούν σε μια κοινωνία συνεκτική, να νιώσουν τη θαλπωρή της. Δεν θέλουν να γίνουν ένα γκέτο νόμιμων σε μια κοινωνία όλο και πιο ξενόφοβη.

Αυτό που υποστηρίζει και στο οποίο επιμένει η Νέα Δημοκρατία, εξυπηρετεί και τα συμφέροντα των μεταναστών, αλλά και γενικότερα της ελληνικής κοινωνίας. Το καταλαβαίνουν οι ίδιοι οι μετανάστες, όπως το αισθάνεται και η υπόλοιπη ελληνική κοινωνία.

Εμείς προτείνουμε να ενώσουμε τους μετανάστες με την κοινωνία μας. Αντίθετα, η δική σας πρόταση πολώνει την ελληνική κοινωνία με αφορμή τους μετανάστες. Και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο. Δεν μπορούμε σε τέτοιες δύσκολες στιγμές να πολώνουμε την ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό και εμείς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο όταν το φέρετε. Και όχι απλώς θα το καταψηφίσουμε αλλά και θα το καταργήσουμε όταν έρθουμε στη διακυβέρνηση της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα εφαρμόσουμε μια πολιτική που οδηγεί στην ομαλή ένταξη των μεταναστών με τις απαραίτητες ασφαλιστικές δικλίδες, όπως εκείνες που υιοθετούν όλα τα ευρωπαϊκά κράτη.

Το εάν έχουμε ή όχι, κύριε Παπανδρέου, το θάρρος να στηρίζουμε ορισμένα μέτρα της Κυβέρνησης, όπως για παράδειγμα για την οικονομία, που είναι απαραίτητα για το καλό του τόπου, το έχουμε αποδείξει. Τώρα θα αντιληφθείτε ότι έχουμε και την αποφασιστικότητα να πολεμάμε μέτρα της Κυβέρνησης που βλάπτουν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ίδια η Κυβέρνηση πρέπει να δείξει ότι η συναίνεση δημιουργεί και στην ίδια την Κυβέρνηση ευθύνες, να ακούσει τη φωνή της κοινωνίας, να εγκαταλείψει πείσματα και εμμονές, να λύσει προβλήματα, όχι να δημιουργήσει μεγαλύτερα. Εάν θέλει τη στήριξη στα δύσκολα, πρέπει να μάθει

να νομοθετεί με συναίνεση, γιατί η συναίνεση –το ξαναείπα- είναι δρόμος διπλής κατεύθυνσης. Επιβάλλει υποχρεώσεις και στην Κυβέρνηση, όχι μόνο στην Αντιπολίτευση.

Σε ό,τι μας αφορά -το έχουμε διακηρύξει από αυτό το Βήμα κατ' επανάληψη- δεν θέλουμε την Ελλάδα περικόλειστο φρούριο, αλλά δεν θα την αφήσουμε ποτέ να γίνει και ξέφραγο αμπέλι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

• ΠΡΩΤΟΛΟΓΙΑ Α. ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γ.Γ. ΚΚΕ)

Κύριε Πρόεδρε, ομολογώ ότι σήμερα τεστάρησα την υπομονή μου και την αυτοσυγκράτησή μου. Και πιστεύω ότι το ίδιο ισχύει και για τους Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Δυσκολευόμουν πριν έρθω σ' αυτή την Αίθουσα να πιστέψω ότι θα ακούγαμε τόσο ακραίες και δηλητηριώδεις απόψεις από αυτό το Βήμα, με αφορμή βεβαίως –και λέω με αφορμή γιατί πιστεύω ότι από εδώ και μπρος θα το ακούμε και σε άλλα θέματα- τη συζήτηση για τους μετανάστες, το μεταναστευτικό και την ιθαγένεια.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, να σας πω ότι από αυτό το Βήμα μιλήσατε σαν ένας ουδέτερος παρατηρητής, ένα ουδέτερο στέλεχος ενός διεθνούς παρατηρητηρίου, που μιλάει για την κρίση, την κερδοσκοπία και το μεταναστευτικό, πλήρως αποσπασμένα από συγκεκριμένες εξελίξεις που ζούμε –δεν έχει σημασία τι θέση παίρνουμε γι' αυτές ο καθένας ή πώς τις σκέφτεται- και μεγάλης σημασίας γεγονότα -για άλλους θετικά, για μας αρνητικά- που ζήσαμε την τελευταία εικοσαετία και που ζούμε και στις μέρες μας.

Κατ' αρχάς, είπατε μια αλήθεια, τη δική σας αλήθεια. «Κύριοι, αφού μας ψηφίσατε πρέπει να δεχθείτε όλα τα μέτρα που παίρνουμε». Αυτό ας το ακούσουν οι ψηφοφόροι σας και ας βγάλουν συμπεράσματα. Πάντα υπάρχει καιρός μέσα στη δράση, μέσα στην πάλη να διορθωθεί η ψήφος.

Δεύτερον, φέρατε τις δημοσκοπήσεις, αυτές που δείχνει ο κ. Πρετεντέρης κ.λπ., για να μας πείτε ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού δέχεται να ανέβουν τα όρια συνταξιοδότησης, δέχεται να πάμε στην εθνική σύνταξη των 360 ευρώ και από εκεί και πέρα ανάλογα πόσο αδειάζει η τσέπη, και αν έχει η τσέπη, να πάμε και κάπου παραπάνω, δέχεται να μειωθούν τα κοινωνικά δικαιώματα στην παιδεία, στην υγεία και παντού, δέχεται, εν πάση περιπτώσει, τα πάντα.

Ευχαριστήσατε μάλιστα και τους αγρότες, γιατί, λέει, σας άδειασαν τους δρόμους. Μάλλον δεν σας έχουν δώσει όλες τις πληροφορίες. Αλλά εγώ θα σας πω το εξής πράγμα: Και οι εργάτες και οι αγρότες εναλλάσσονται στις μορφές πάλης αναγκαστικά –δεν μπορούν να κάνουν και αλλιώς- και όλο περισσότεροι κάθε φορά θα συνεχίζουν τους αγώνες και μάλιστα με μορφές πάλης που θα είναι ακόμη πιο οδυνηρές για την κυρίαρχη πολιτική.

Και με την ευκαιρία για το αγροτικό, είναι λίγο πράγμα στις 10 του μήνα ο κοινός αγώνας εργατών, αγροτών και μικρομεσαίων; Εντάξει, δεν θα είναι το 100% του ελληνικού λαού, αλλά να ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι θα είναι μια από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις που έχετε γνωρίσει τα τελευταία χρόνια, εκτός εάν ποντάρετε στο ότι η εργοδοσία θα προειδοποιήσει για απολύσεις, εκτός αν ποντάρετε στο μέγιστο κρατικό αυταρχισμό.

Μπορεί να ποντάρετε εκεί, αλλά και εδώ –σας το λέω- θα αποτύχετε. Και δεν είναι μικρό πράγμα. Έχετε ήδη σπάσει τα μούτρα σας, ως Κυβέρνηση, στις αγροτικές κινητοποιήσεις και όχι μόνο σε ορισμένα ζητήματα που πριν ένα χρόνο, παρά το ότι υπήρχαν οι ίδιες μορφές πάλης, πολλά αδύνατα ήταν κατανοητά και σε ένα μεγάλο μέρος της αγροτιάς και σε ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού.

Τι σημαίνει «διαχωρισμός κατά κύριο επάγγελμα αγρότη»; Αυτό σήμερα συζητιέται και συζητιέται σε όλα τα μπλόκα -και σε αυτά τα οποία έχουν κλείσει τις τελευταίες μέρες. Συζητιέται όλο το ζήτημα της επιβίωσης της φτωχής και της μικρομεσαίας αγροτιάς. Συζητιούνται, αν θέλετε, και αναδρομικά τι σήμαιναν οι ευρωπαϊκές, οι ΕΟΚικές επιδοτήσεις και για ποιο σκοπό γίνονταν.

Συζητιέται η δομή του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος. Συζητούνται καίρια ζητήματα που πριν ένα και δύο χρόνια με τις ίδιες μορφές πάλης αυτά τα πράγματα δεν ήταν τόσο ορατά και περιορίζονταν στο να φτηνώνει λίγο το πετρέλαιο, η βενζίνη κ.λπ..

Θα σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι κυριολεκτικά μας προκαλέσατε βάζοντας ξανά το θέμα του πατριωτισμού. Δεν θέλω να αναλύσω όλο το χρόνο, γιατί συζητάμε το μεταναστευτικό, που επίσης έχει σχέση με τον πατριωτισμό και το συσχετίσατε και με τον πατριωτισμό.

Πρώτον, θα σας βάλω το εξής ερώτημα για να μου το εξηγήσετε. Είναι ενιαίος ο πατριωτισμός, ίδιος για όλους; Για παράδειγμα, οι ασφαλισμένοι μέσω του ΙΚΑ-TEAM έχασαν την περίοδο του Αυγούστου 2009-Δεκεμβρίου 2009, περίοδο κρίσης, στη χρηματαγορά 470.000.000 ευρώ -κάπου εκεί. Έχασαν τα ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή οι ασφαλισμένοι. Και δεν λέω για το πόσο κλαίει ή δεν κλαίει ο διοικητής του ΙΚΑ, αυτός που είναι τώρα και αυτόν που θα διορίσετε στην πορεία ή θα «εκλέξετε» -δεν έχει σημασία.

Δεύτερον, την ίδια περίοδο, Αύγουστος του 2009 -31 Δεκεμβρίου του 2009 τα ΕΛΠΕ, ο ΟΤΕ, οι τράπεζες κέρδισαν 500.000.000 ευρώ στη χρηματαγορά. Δηλαδή, οι ασφαλισμένοι οι οποίοι δεν ανέχονται αυτή την κατάσταση και θέλουν να απεργήσουν –άλλοι θα απεργήσουν, άλλοι ενδεχομένως θα διστάσουν κάτω από το φόβο της απόλυσης- δεν είναι πατριώτες και είναι πατριώτες αυτοί που κέρδισαν.

Και μιλάτε για τους κερδοσκοπικούς οίκους, μέρος της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέρος της πολιτικής της παγκόσμιας καπιταλιστικής, ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Αυτοί οι οίκοι από πού βγήκαν; Από τον ουρανό; Τους έστειλε κάποιος θεός ή ήρθαν από τον Άρη;

Κύριε Παπανδρέου, μπορείτε να μου πείτε πώς θα ρυθμίσετε την αγορά, να μου πείτε τι εννοείτε λέγοντας «ρύθμιση της αγοράς»; Ρύθμιση της αγοράς δεν υπάρχει. Υπάρχουν επιμέρους ρυθμίσεις που διευκολύνουν την κερδοφορία ή οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στις μερίδες του κεφαλαίου δημιουργούν προϋποθέσεις να μην απειλούν την ενότητά του. Ρύθμιση φιλολαϊκή δεν υπάρχει. Εκτός εάν θεωρείτε ρύθμιση το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να βάλει ένα σύγχρονο φόρο τόμπινγκ στις γρήγορες συναλλαγές για να διαμορφώσει ένα ταμείο και να βοηθήσει τις χώρες που έχουν κρίση. Αλλά κάθε ευρώ που θα εκταμιεύεται από αυτό το ταμείο θα είναι και μια μέρα και ένας μήνας παραπάνω για να ανέβει το όριο συνταξιοδότησης και 1 ευρώ το λεπτό λιγότερα εισοδήματα. Τέτοιες βοήθειες και τέτοιες ρυθμίσεις, ευχαριστούμε, δεν θα πάρουμε.

Καλά, όλο αυτό το εκρηκτικό μεταναστευτικό ρεύμα τις τελευταίες εικοσαετίες πού οφείλετε; Εδώ μας πήγατε στην εποχή που άρχισε ο άνθρωπος να περπατά με τα δύο πόδια, λες και είναι μέσα στο DNA του ανθρώπου η μετανάστευση. Πάντα, λέει, υπήρχε.

Βεβαίως, υπήρχε στην Ελλάδα και στη δεκαετία του '60. Ήταν η ίδια αιτία; Στο βάθος ήταν η ίδια αιτία: Η φτώχεια, η απελπισία, η ανασφάλεια και οι πολιτικές διώξεις.

Τα πράγματα όμως, δεν ήταν ακριβώς τα ίδια. Τότε γίνονταν διακρατικές συμφωνίες με τη Γερμανία, γιατί η Γερμανία ήθελε εργατικό δυναμικό. Όχι ότι δεν είχε εργατικό δυναμικό, αλλά είχε έλλειψη φθηνού εργατικού δυναμικού. Επομένως, ήταν διακρατικές συμφωνίες. Γινόντουσαν κάποιες διακρατικές συμφωνίες για παράδειγμα με την Αυστραλία κ.λπ., όπως ανέφερε -αν δεν κάνω λάθος- ο κ. Καρατζαφέρης.

Ξέρουμε για το μεταναστευτικό ρεύμα, σαν αποτέλεσμα της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, του ιμπεριαλιστικού πολέμου στα Βαλκάνια και όχι μόνο, ότι τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση άνοιξε τις πόρτες της και έδειξε την αγκαλιά της. Αυτό το έκανε, όχι γιατί είχε έλλειψη εργατικών χεριών – γιατί υπάρχει και το δημογραφικό- αλλά είχε έλλειψη φθηνών, πάμφθηνων εργατικών χεριών, απελπισμένων ανθρώπων που θα πρόσφεραν γη και ύδωρ.

Ο Μαρξ -και όχι μόνο- επιβεβαιώθηκε περίτρανα. Οι μετανάστες εργάτες χρησιμοποιούνται για να πέσει η τιμή της εργατικής δύναμης στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες και μετά συνολικά. Αυτό δεν είναι καινούργιο. Ο Μαρξ όμως, είπε και κάτι άλλο, το οποίο έχει επίσης επιβεβαιωθεί. Ποιο είναι αυτό που θα βάλει μαχαίρι σ' αυτή την αντιπαράθεση; Η συνείδηση της ταξικής

ενότητας, η ενιαία ταξική συνείδηση ανεξάρτητα από το γένος, τη φυλή, τη θρησκεία, το χρώμα. Και απ' αυτή την άποψη το ΚΚΕ τοποθετείται. Εδώ ακούσαμε -σε τελευταία ανάλυση- τη δηλητηριώδη και την άκρως επικίνδυνη πολιτική του ΛΑΟΣ. Πρόκειται για δηλητήριο.

Αλλά για να σας πω την αλήθεια, μισή έκπληξη ένιωσα -δεν μπορώ να πω ότι ήμουν εντελώς ανέτοιμη- και απ' αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς. Δεν ξέρω, εδώ γίνεται άμιλλα. Η ενσωμάτωση στην Ελλάδα, πρέπει να βγάλει από πάνω της μέχρι και τον πολιτισμό τους. Δεχόμαστε τον πολιτισμό των άλλων στο βαθμό που δεν αντιστρατεύεται το δικό μας πολιτισμό. Ο λαϊκός πολιτισμός, δηλαδή των γειτονικών χωρών και όλου του κόσμου, πού αντιστρατεύεται το λαϊκό πολιτισμό της Ελλάδας; Ενσωμάτωση δηλαδή, σημαίνει αυτός που θα πάρει την ιθαγένεια να ξεχάσει ότι είναι Αλβανός, Πακιστανός και δεν ξέρω τί άλλο; Σοβαρά μιλάτε;

Οι Έλληνες δηλαδή, που έχουν πάρει κάπου την ιθαγένεια έχουν ξεχάσει ότι είναι Έλληνες; Εμείς, το γένος, οι ομογενείς που λείπουν πενήντα και εκατό χρόνια από την Ελλάδα, έχουν περισσότερα δικαιώματα και είναι οι παρατρεχάμενοι του Σβαρτζενέγκερ, του Μπους, και του εκάστοτε Μπους. Και δεν είναι όλοι οι ομογενείς πλούσιοι, και δεν ξέρουν ελληνικά. Θυμούνται μερικές ελληνικές λέξεις παλιές. Ούτε το ψυγείο δεν ξέρουν πώς λέγεται στα ελληνικά γιατί όταν έφυγαν από την Ελλάδα δεν υπήρχε ψυγείο. Σου λένε πέντε ελληνικές λέξεις και το ψυγείο, αμερικάνικα.

Δεν τους κατηγορώ τους ανθρώπους, καθόλου. Όταν πας και ζήσεις πενήντα χρόνια σε μια χώρα, πριν απ' όλα, πρέπει να ενσωματωθείς στη χώρα στην οποία δουλεύεις. Αυτοί έχουν περισσότερα δικαιώματα απ' αυτούς που αποφάσισαν να ζήσουν μόνιμα στην Ελλάδα, αλλά δεν αποφάσισαν να ξεχάσουν ούτε την εθνική ούτε την πολιτιστική τους ταυτότητα. Δέχονται βεβαίως, να είναι Έλληνες πολίτες.

Αυτό είναι πρωτοφανές και ξεφεύγει από τη ρατσιστική αντίληψη. Δεν ξέρω με ποιον γίνεται άμιλλα, αλλά τουλάχιστον δεν το περίμενα. Και επιβεβαιώνεται το εξής πράγμα: Ο γνωστός, κλασικός, αντιδραστικός, ο δηλητηριώδης εθνικισμός που φορέας του είναι το ΛΑ.ΟΣ., συναντιέται με τον κοσμοπολιτισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Νέας Δημοκρατίας και πολύ φοβάμαι και με του ΠΑΣΟΚ και άλλο.

Για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα ζητήματα, είμαστε πολύ πονηρεμένοι και ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι πέρα από τον εθνικισμό, ο οποίος στηρίζει πολέμους, στηρίζει την αλλαγή συνόρων, στηρίζει ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις -έτσι είχαμε τους πολέμους στα Βαλκάνια και το Ιράκ και παντού- συναντιέται στο ίδιο σημείο με τον κοσμοπολιτισμό, ο οποίος λέει το εξής: Ενσωμάτωση σημαίνει να χάσεις την όποια συνείδηση, αυτό που λέμε την «εθνική σου ταυτότητα», η οποία μπορεί κάλλιστα να είναι και διεθνιστική ταυτόχρονα, αλλά με ταξικά, κοινωνικά κριτήρια -άλλο ο διεθνισμός της εργατικής τάξης και άλλο ο διεθνισμός του κεφαλαίου- και να γίνεις παγκόσμιος πολίτης, Ευρωπαίος πολίτης.

Σε τελευταία ανάλυση, αυτές οι κοσμοπολίτικες απόψεις, τι υπηρετούν; Υπηρετούν το ότι έχει ξεπεραστεί η εθνοκρατική οργάνωση, ότι σωστά έχουμε εκχωρήσει κυριαρχικά δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το έχει πει άλλωστε, και ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν ψήφισε το Μάαστριχτ, και το έχει πει και ο ίδιος ο σημερινός Πρωθυπουργός. Δεν είναι προσωπικές επιλογές, είναι επιλογές πολιτικές, ταξικές και των κομμάτων τους.

Και εν πάση περιπτώσει, καταργείται και το εθνικό πεδίο πάλης, κάτι που λέγεται και από άλλο κόμμα στη Βουλή, το ΣΥΡΙΖΑ. Δεν χρειάζεται να επιδιώκουμε ριζική αλλαγή στην Ελλάδα. Ή θα γίνει παγκόσμια αλλαγή ή πουθενά δεν θα γίνει. Μα, πώς θα γίνει παγκόσμια αλλαγή, προοδευτική -να το πω έτσι- υπέρ των λαών, αν σε κάθε χώρα διατηρείται η εθνοκρατική οργάνωση -άλλο εθνικισμός και άλλο εθνοκρατική οργάνωση- και δεν γίνει αλλαγή.

Για να δούμε αυτά τα οποία προβλέπονται για τους μετανάστες. Πρώτα-πρώτα, διατηρείτε τον όρο «παράνομοι» και «νόμιμοι». Εμείς να σας χαρίσουμε, ότι αυτοί που δεν έχουν χαρτιά είναι οι διπλάσιοι απ' αυτούς που εμφανίζονται. Δεν έχω το χρόνο να αναφερθώ, αλλά έχουμε τα νούμερα,

ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες είναι οι μετανάστες.

Είναι απαράδεκτο –εδώ δεν ειπώθηκε αν δεν κάνω λάθος μέσα στη Βουλή- να λένε ότι εξακόσιες χιλιάδες είναι οι μουσουλμάνοι. Άλλη αίρεση τώρα, θρησκευτική! Μια εθνική, μια θρησκευτική και θα πάμε σ' αυτά που κάνει ο Σαρκοζί, ότι ο Πακιστανός και ο Ινδός δεν μπορεί να φοράει την πουκαμίσια, πρέπει να ντύνεται όπως ντυνόμαστε εμείς. Το πρότυπο είναι το ελληνικό.

Νόμιμοι και παράνομοι. Μα, υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι ζουν δέκα, δεκαπέντε και είκοσι χρόνια στην Ελλάδα και δεν έχουν χαρτιά. Έχουν δουλέψει, έχουν προσφέρει σ' αυτόν τον τόπο, έχουν πάει σε σχολείο, έχουν μάθει ελληνικά. Μπορεί να μην έκατσαν έξι χρόνια, αλλά όταν ο άλλος ήλθε τριάντα πέντε και σαράντα χρονών και δεν ξέρω αν είχε κάτσει και σε σχολείο στην πατρίδα του, μιλάει ελληνικά και καταλαβαίνει πάρα πολύ καλά ελληνικά και το ξέρουμε. Αυτοί θεωρούνται παράνομοι. Γιατί είναι παράνομοι;

Διατηρείτε λοιπόν το «νόμιμοι» και «παράνομοι». Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν πάρα πολλοί μετανάστες, οι οποίοι έρχονται στην Ελλάδα προσωρινά. Αλλά ουδέν μονιμότερον του προσωρινού. Είναι τέτοια η γεωγραφική θέση της Ελλάδας, είμαστε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θέλουν να πάνε εκεί, και λόγω Δουβλίνου και Σένγκεν, δεν τους δίνετε την άδεια. Και ξέρετε, πολλοί απ' αυτούς θα πάρουν την ιθαγένεια και θα φύγουν, γιατί θέλουν να φύγουν.

Επομένως, αν δούμε αυτοί που θέλουν πραγματικά την ιθαγένεια και θέλουν να πολιτογραφηθούν, είναι λιγότεροι από τον αριθμό που έχουμε. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αν αρχίσουμε πόσοι χωράνε στην Ελλάδα, εμείς βάζουμε το ερώτημα: Πόσοι χωράνε στον κόσμο; Γιατί δεν χωράνε στις πατρίδες τους; Δηλαδή, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, η ιμπεριαλιστική επέμβαση δεν είναι αιτία;

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Λέτε ψέματα όλοι σας –θα το πω καθαρά- ότι όλο το μεταναστευτικό ρεύμα το εισπράττει η Ελλάδα και η Ευρώπη. Το μεγαλύτερο μεταναστευτικό μέρος πάει στις τρίτες χώρες, τον λεγόμενο τρίτο κόσμο, πάει στην Ασία. Το κύμα των μεταναστών που έχει το Πακιστάν, το Αφγανιστάν είναι λίγο; Αν τώρα εξελιχθούν τα πράγματα όπως έχουν εξελιχθεί στο Αφγανιστάν, όλοι αυτοί που τους διώκει η Αλ Κάιντα θα κάτσουν εκεί να τους σφάζουν; Δεν θα μεταναστεύσουν; Και εμείς τί θα τους πούμε; Ότι είστε παράνομοι και ότι δεν χωράτε; Με ποιο κριτήριο; Αν το κάνανε γιατί θέλουν να έλθουν από ευρωπαϊοφιλία, τότε το καταλαβαίνω, γιατί θέλουν να γίνουν Ευρωπαίοι πολίτες. Αλλά δεν έρχονται γι' αυτό. Όπου φύγει, φύγει.

Για δείτε στις γειτονικές μας χώρες, Λίβανο, Ιορδανία, Συρία, χιλιάδες μετανάστες Παλαιστίνιοι και ακόμη να λυθεί το παλαιστινιακό. Πόσοι Σομαλοί είναι στην Υεμένη; Και ξέρετε, ότι υποκινείται επέμβαση στην Υεμένη. Αν γίνει επέμβαση στην Υεμένη, τί θα κάνουν οι Σομαλοί; Τί θα τους πούμε, καθίστε να σας σφάζουν;

Εμείς ως κόμμα -να το ξεκαθαρίσουμε- θα επιθυμούσαμε πάρα πολύ, κανένας φτωχός εργάτης, κανένας φτωχός αγρότης να μην φεύγει από τον τόπο του. Αλλά να κάθεται και να παλεύει, όχι να κάθεται και να πεινάει και -αν θέλετε- να ενισχύει τη στρατιά της πάλης. Δεν μπορείς, όμως, να τους απαγορεύσεις να φύγουν, αφού πεινάνε.

Βεβαίως, θα θέλαμε και οι Αλβανοί να μείνουν στην Αλβανία, όχι γιατί δεν μας χωράει η Ελλάδα, αλλά γιατί εκεί έπρεπε να δώσουν τη μάχη. Αλλά, έτσι είναι οι άνθρωποι. Πεινάνε τα παιδιά τους, έρχονται με τους δουλέμπορους.

Θα ξεχάσουμε ότι εσείς ανοίξατε τις πόρτες –και θα μιλήσω συνολικά, και για τις δύο κυβερνήσεις- και στους Αλβανούς και στους Γεωργιανούς και αλλού, για να ενωθεί ο ελληνισμός. Όμως, άλλα πράγματα είχατε στο μυαλό σας. Εμείς δεν λέμε ότι κακώς ήλθαν, αλλά είχατε την πολιτική σκοτσέζικο ντους.

Όποτε μας συμφέρει, να ενωθεί ο Ελληνισμός. Γιατί; Για να πιάσετε πόδι σε επενδύσεις στην Αλβανία, στη Γεωργία, από εδώ και από εκεί. Εμείς δεν λέμε γιατί ήρθαν οι Έλληνες, οι ομογενείς, αυτοί που ζούσαν πάρα πολλά χρόνια εκεί και μάλιστα παλέψανε για τα δικαιώματά τους, όταν

τους είχατε μέσα στα κοντέινερ στις Σάπες και κάτω από τις χειρότερες συνθήκες. Τους προσκαλέσατε να έρθουν στη μαμά–Ελλάδα και τώρα δεν ξέρετε τι να τους κάνετε.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, εδώ αποδεικνύεται το εξής: Η στρόφιγγα πότε ανοίγει, πότε κλείνει ανάλογα πόση φθνήν εργατική δύναμη χρειάζονται. Κρίση έχω; Θα τους πετάξω. Τους θέλω; Ανοιχτή η στρόφιγγα. Κάνετε και ένα άλλο με το νομοσχέδιο. Νομιμοποιείτε ορισμένους για πλήρη ενσωμάτωση και για ψηφοθηρία, μόνο που εμείς δεν θα πούμε «όχι» γιατί γίνεται για ψηφοθηρία, αλλά κοιτάμε αντικειμενικά τα πράγματα.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να απλουστευθούν οι διαδικασίες και να νομιμοποιηθούν τα παιδιά των μεταναστών στο 18ο έτος της ηλικίας τους. Έχουν το δικαίωμα και πρέπει να ζητήσουν ιθαγένεια. Μπορεί να ζητήσουν την ελληνική, και γιατί να μην εξεταστεί το θέμα της διπλής ιθαγένειας; Οι Έλληνες της Γερμανίας είναι άλλοι τύποι που έχουν την διπλή ιθαγένεια; Δεν το καταλαβαίνω, δηλαδή, αυτό. Αν θέλετε, λογικά, μία ιθαγένεια πρέπει να έχει ο άνθρωπος.

Και, εν πάση περιπτώσει, μέσα στις συνθήκες που ζούμε και που πάντα κανείς έχει την ελπίδα επιστροφής, γιατί να μη διατηρηθεί η διπλή ιθαγένεια;

Τι γίνεται, όμως, με τους γονείς, οι οποίοι με βάση το νομοσχέδιο, που φέρνετε –για να μην πω λεπτομέρειες- για να πάρουν την ιθαγένεια πρέπει να περάσουν μέσα από την πολιτογράφηση. Πού το βρήκατε αυτό που ζητάτε, να φέρουν πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων, ότι σέβονται τους νόμους, ότι τηρούν τα έθιμα, ότι έχουν μάθει όλη την ελληνική ιστορία απ’ έξω και ανακατωτά, ενώ μερικοί δεν έχουν τελειώσει το σχολείο στην πατρίδα τους, δεν ξέρουν να γράφουν και ότι, εν πάση περιπτώσει, είναι Έλληνες μέχρι το μεδούλι. Ζητούν να ζήσουν στην Ελλάδα σαν Έλληνες πολίτες. Τι σε νοιάζει τι πιστεύουν και τι δεν πιστεύουν και τι χορό χορεύουν; Φυσικά, όταν πρόκειται για τους «μπιζνικούς» νόμους, ισχύουν αυτοί οι νόμοι.

Ζητάτε, επίσης, να φέρουν και από δύο έγκριτους πολίτες ένα πιστοποιητικό νομιμοφροσύνης. Θα σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, και θα παρακαλέσω και τον κ. Ραγκούση να το βγάλετε αυτό γιατί θυμίζει ό,τι χειρότερο. Δεν σας ταυτίζω με αυτό που θα πω, σε καμμία περίπτωση, μη με παρεξηγήσετε. Ε, αυτό εμένα μου κόλλησε μόλις το διάβασα. Το έλεγα και στους συντρόφους μου στο κόμμα.

Στη διάρκεια της Δικτατορίας, η χουντική κυβέρνηση είπε ότι καταργεί το πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων, δεν χρειαζόταν και όλοι μπορούσαν να διοριστούν στο δημόσιο. Πήρα κι εγώ το πτυχίο μου και μετά από κανένα χρόνο πήγα στο Υπουργείο Παιδείας και ζήτησα να υποβάλω την αίτηση διορισμού. Είπα, αφού έχετε καταργήσει τα πιστοποιητικά, έχω φάκελο, ήμουν κρατούμενη, αλλά ζητώ να με διορίσετε. Εγώ πήγα περισσότερο όχι για να διοριστώ, αλλά για να αποκαλύψω αυτό που έλεγα στα ξένα πρακτορεία. Μου είπαν ότι θα φέρουν τον Υφυπουργό.

Όντως, έφεραν ένα πολιτικό πρόσωπο που ήταν ο Υφυπουργός, δεν τον θυμάμαι, και μου είπε «δεν θέλουμε τίποτα άλλο παρά ένα χαρτί από δύο έγκριτους Αθηναίους ότι δεν εκδίδεστε και ότι δεν παίρνετε ναρκωτικά». Αναρωτήθηκα, ποιοι είναι οι έγκριτοι Αθηναίοι; Γιατί οι έγκριτοι Αθηναίοι που ξέρω εγώ είναι άλλος στη φυλακή, άλλος στην εξορία. Αυτούς ξέρω εγώ. Μου είπε να είναι επιχειρηματίες. Εγώ τότε δούλευα στην οδό Ερμού και ήξερα επιχειρηματίες. Ήμουν υπάλληλος σε επιχειρηματία και –συνέβαινε και τότε- τα διπλανά μαγαζιά τα είχαν μεγάλοι επιχειρηματίες. Σκέφτηκα ότι, σε καμμία περίπτωση, δεν θα δεχόμουν τέτοια πιστοποιητικά. Είπα: «Με συγχωρείτε. Πείτε ότι σας φέρνω τους επιχειρηματίες. Πού ξέρουν αυτοί ότι δεν εκδίδομαι και ότι δεν παίρνω ναρκωτικά;»

Τι είναι, δηλαδή, αυτό που ζητάτε; Έγκριτους πολίτες;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν το ζητάμε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Πώς δεν ζητάτε με το καινούργιο νομοσχέδιο; Συστατικές

επιστολές. Δεν μπορώ να το καταλάβω. Τους ζητάτε πράγματα, τα οποία και μόνο με τις γραφειοκρατικές διαδικασίες και μόνο με την όλη λογική του διαχωρισμού, δεν μπορεί να τα έχουν.

Εμείς δεν θεωρούμε πανάκεια την ιθαγένεια. Η ιθαγένεια, δυστυχώς, δεν αναιρεί ούτε τον εθνικισμό, στο να αντιμετωπιστεί ούτε τα φτηνά μεροκάματα αναιρεί ούτε τίποτα. Και να σας πω και κάτι άλλο. Οι Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες που έζησαν στις σοσιαλιστικές χώρες, συνειδητά δεν ζήτησαν την ιθαγένεια της κάθε χώρας και κράτησαν την ελληνική. Την είχαν στερηθεί εδώ μέχρι να ξανάρθουν. Είχαν καμμία διαφορά στη μεταχείριση; Κι όμως, δεν την ζήτησαν την ιθαγένεια. Δεν είναι πανάκεια. Είναι θέμα σε ποια κοινωνία ζεις και πώς αναγνωρίζει το μόχθο των ανθρώπων, που για διάφορους λόγους ήρθαν να ζήσουν σε μια άλλη πατρίδα.

Για να θυμηθούμε παλαιότερα. Δεν έφερναν οι εφοπλιστές εδώ με συμφωνίες, ξένους ναυτεργάτες, γιατί ήθελαν να αλλάξουν την σύνθεση των πλοίων; Με διακρατικές συμφωνίες σήματος, έγινε η άρση του καμποτάζ και τους έφερναν έτσι, παράνομα. Έγινε ή δεν έγινε συμφωνία με την Αίγυπτο για να φέρουν Αιγύπτιους εργάτες, που αποτελούν το 90% όλων των εργατών; Δουλεμπόριο ήταν και τότε. Μόνο που είχε τη βούλα του κράτους.

Τώρα, λοιπόν, που έχουμε την απελευθέρωση της αγοράς και είναι όλα ελεύθερα, τώρα ο πλοιοκτήτες τους αλλάζουν τον τρόπο πληρωμής, κι εκεί που έβγαζαν 1.200 ευρώ δουλεύοντας μήνες μέσα στη θάλασσα –γιατί δεν μπορείς να πεις δουλεύω οκτώωρο, αφήνω το ψάρι από το αγκίστρι και γυρνάω στη δουλειά μου, πατάω το κουμπί και γυρνάω δουλεύουν δεκάωρα και δεκαπεντάωρα- τώρα από 1.200 ευρώ παίρνουν 400 ευρώ το μήνα. Κάνουν απεργία και ζητούν από τον κ. Σπυρόπουλο, τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, αν δεν κάνω λάθος, να μη γίνει η διακρατική συμφωνία που θα υπογράψουν πέντε Υπουργεία. Πάλι Αιγύπτιους θα φέρουν, πιο φτωχούς και πιο ταλαιπωρημένους για να διώξουν αυτούς.

Επομένως, όλα αυτά τα οποία λέγονται, ιθαγένεια με ιθαγένεια διαφέρει. Ένα μέρος θα τους κάνετε ιθαγενείς –για να το πω έτσι- για να τους ενσωματώσετε και να τους χρησιμοποιήσετε, ενδεχομένως, εναντίον των άλλων, των συμπατριωτών τους. Και τους άλλους θα τους κρατάτε παράνομους, κ.λπ..

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε το εξής πράγμα. Το μεγαλύτερο μέρος που ζει εδώ στην Ελλάδα, να νομιμοποιηθεί κανονικά. Ένα άλλο μέρος να πάρει πολιτικό άσυλο. Κι σ' ένα τρίτο μέρος να τους χορηγηθούν τα χαρτιά ώστε να φύγουν από την Ελλάδα, που θέλουν, όχι βίαια. Έως ότου ξεκαθαριστεί αυτό το πράγμα, να ζουν σε ανθρώπινες συνθήκες και να πάνε στις χώρες που θέλουν, χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν το Δουβλίνο και η Σένγκεν. Και βεβαίως, ξαναλέμε όλα αυτά αφού δημιουργηθούν όλοι οι χώροι φιλοξενίας.

Τέλος, είμαστε ριζικά αντίθετοι στη FRONTEX και ξέρετε γιατί. Πρώτα – πρώτα, εδώ πρόκειται για κλειστά σύνορα ανάλογα με τα συμφέροντα. Εδώ πρόκειται για τσάκισμα των ανθρώπων, οι οποίοι αν δεν διώκονταν από την Αλ Κάιντα, να τους δίνουμε μία καρπαζιά και να τους γυρίζουμε πίσω. Υπάρχει και μια άλλη πλευρά με τη FRONTEX, που βγήκε και επιβεβαιώθηκε πριν λίγες ημέρες στη Βουλή με ερώτηση του έφερε η Λιάνα Κανέλλη. Αυτό, βεβαίως, εμείς το είχαμε καταγγείλει από πριν.

Η FRONTEX, μέσα στην οποία είναι και Τουρκία, και θα είμαστε μαζί με την Τουρκία σε κοινά δολοφονικά σχέδια εναντίον των μεταναστών –εμείς δεν χρησιμοποιούμε τον όρο «λαθρομετανάστες»- εναντίον των θυμάτων. Η FRONTEX εξαιρεί τις γκρίζες ζώνες που θέλουν να εξαιρέσουν και οι Τούρκοι.

Αυτό βασίζεται στο εξής. Πρώτα – πρώτα με τις αρχές του ευρωστρατού, με τις οποίες έχετε συμφωνήσει και έχετε αποδεχθεί από το 2002 ως Κυβέρνηση τη συμφωνία Βρετανίας και Τουρκίας, η οποία έλεγε το εξής: Στα θέματα ασφάλειας του Αιγαίου, όταν συμμετέχει η Τουρκία, όχι ως Τουρκία, αλλά ως χώρα – μέλος του ΝΑΤΟ, οι γκρίζες ζώνες παραμένουν.

Με ένα σμπάρο, δύο τρυγόνια. Και οι δολοφονικές επιθέσεις εναντίον της φτωχολογιάς που διώκεται οικονομικά αλλά και πολιτικά στην περιοχή που είναι θερμή, αλλά και από την άλλη

μεριά αύριο θα σας πει η ηγεσία της Τουρκίας ότι εσείς δεχθήκατε όλες αυτές τις εξαιρέσεις. Συγκυριαρχία, λοιπόν, στο Αιγαίο και μάλιστα παίρνοντας υπ' όψιν ότι, κατά τύχη, στις γκρίζες ζώνες υπάρχει και πολύ πετρέλαιο.

Δεν είναι μόνο παραδοσιακός τουρκικός σωβινισμός. Εμείς κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή θα καταθέσουμε πολύ συγκεκριμένες θέσεις και βεβαίως δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε το νομοσχέδιο, το οποίο είναι χειρότερο. Δυστυχώς, και το αρχικό ήταν προβληματικό, αλλά τώρα κάνετε παραχωρήσεις στη Νέα Δημοκρατία και στο ΛΑΟΣ, ίσως σε αντάλλαγμα της συναίνεσης που έδειξαν για λεγόμενα μέτρα κατά των εργαζομένων και υπέρ της διεξόδου από την κρίση.

Και ξαναλέω: Διαχωρίζομαστε ριζικά και από τον εθνικισμό που ανέπτυξε η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ απ' αυτό το Βήμα. Έναν άκρως επικίνδυνο εθνικισμό, με προεκτάσεις που δεν θα θέλαμε να τις φανταστούμε. Αν τους δοθεί η ευκαιρία που θα πάνε, αλλά και από την άλλη μεριά, δεν υιοθετούμε τον κοσμοπολιτισμό, ο οποίος εμφανίζεται και από αριστερές δυνάμεις. Ένας κοσμοπολιτισμός, ο οποίος θέλει να καταργήσει το εθνικό πεδίο πάλης, την εθνική ταυτότητα και την πραγματική διεθνιστική, που δεν αναιρεί την εθνική ταυτότητα, στο όνομα της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας διαπολιτισμικότητας ή πολυ-πολιτισμικότητας και που κλείνει τα μάτια σε επικίνδυνες μη κυβερνητικές κοσμοπολίτικες οργανώσεις, οι οποίες αύριο θα θέσουν θέμα μειονότητας και για τους μετανάστες. Και αυτό υπάρχει. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά πως δυο φαινομενικά διαφορετικές απόψεις μπορούν να οδηγήσουν όχι στο μικρότερο κακό, αλλά στο μεγαλύτερο κακό. Αύριο θα θέσουν ζήτημα μειονότητας και για τους μετανάστες. Και πρέπει να παρακολουθούμε και τις ιδεολογικές τοποθετήσεις των υπέρ ή κατά της ιθαγένειας, διότι το θέμα δεν είναι μόνο δίνω ή όχι ιθαγένεια αλλά υπάρχουν και μια σειρά απόψεις, οι οποίες μπορεί να καλλιεργήσουν αντιλήψεις πάρα πολύ επικίνδυνες κατά το φοβερό αγώνα, όχι των κερδοσκόπων, αλλά για τη διανομή και την αναδιανομή της λείας.

• ΠΡΩΤΟΛΟΓΙΑ Α. ΤΣΙΠΡΑ (Πρόεδρος ΚΟ ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας σήμερα τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να λέει όλα αυτά τα περίεργα που μας είπε περί των ασθενειών που φέρνουν στην ελληνική κοινωνία και μπορεί να προσβάλουν τα Ελληνόπαιδα, τους Έλληνες μαθητές, τα ελληνικά σχολεία, μου ήρθε στο μυαλό ένα ανέκδοτο, το γνωστό αυτό ανέκδοτο που λέει: Δυο πράγματα μισώ περισσότερο απ' όλα στον κόσμο, τους ρατσιστές και τους μαύρους!

Και επειδή τα πράγματα είναι σοβαρά και δεν είναι η ώρα να μιλάμε για ανέκδοτα, ακούγοντας, δε, και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Σαμαρά να αναλύει με ιδιαίτερος περίεργο τρόπο την πολυ-πολιτισμικότητα, λέω, ότι τα πράγματα είναι σοβαρά. Διότι πριν από λίγο στην Παλαιά Βουλή, σε εκδήλωση της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είχαμε μια επίθεση απ' αυτές που έχουμε δει πολλές φορές τώρα τελευταία –δεν είναι η πρώτη φορά– από διάφορες ομάδες ακροδεξιών, οι οποίοι επιχειρήσαν να ακυρώσουν μια εκδήλωση διότι τα μηνύματα που αναδείκνυε, αυτή η εκδήλωση, ήταν διαφορετικά με τις δικές τους θέσεις και απόψεις. Αναφέρομαι τόσο στον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όσο και στον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, οι οποίοι κάθε φορά που υπάρχουν μικρά επεισόδια σε διαδηλώσεις, σε πορείες, καταγγέλλουν τη βία και εγκαλούν την Αριστερά. Και θα ήθελα ειλικρινά στη δευτερολογία τους να καταδικάσουν αυτές τις ωμές πράξεις βίας. Διότι, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι πράξεις βίας απειλούν την ίδια τη δημοκρατία και δεν μπορεί να φανταστούμε ότι θα ζήσουμε σε μια εποχή όπου βασικά δικαιώματα, δημοκρατικά δικαιώματα θα απειλούνται και θα τίθενται υπό την αίρεση δημοψηφισμάτων, λες και μπορεί κάποια πλειοψηφία, η οποιαδήποτε πλειοψηφία, να θέσει το ερώτημα αν έχει δικαίωμα να υπάρχει μειοψηφία.

Η ιστορία της ανθρωπότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ιστορία των μετακινήσεων και των μεταναστεύσεων. Όσοι το αγνοούν αυτό, αγνοούν μάλλον και μεγάλο μέρος της ελληνικής ιστορίας. Όσοι και όσες κάνουν πως το αγνοούν, απλώς επενδύουν σε φοβικά σύνδρομα, επενδύουν στο χρηματιστήριο του φόβου, ιδίως τώρα στην περίοδο της κρίσης, ευελπιστώντας ότι η μετοχή

του φόβου και του τρόμου μπορεί να κάνει limit up. Και όσοι το αγνοούν και όσοι κάνουν πως δεν το ξέρουν, δεν μπαίνουν ούτε καν στον κόπο να αναζητήσουν τα αίτια του φαινομένου. Η ανάλυσή τους, η επιχειρηματολογία τους, η πολιτική τους πρόταση περιορίζεται σε όλα τα άλλα και κυρίως στις συνέπειες εκτός από τις αιτίες. Και οι δυο αυτές κατηγορίες έχουν προσχωρήσει πλήρως σε μια απαράδεκτη ορολογία και σε ρατσιστικά στερεότυπα.

Σας ακούω, μιλάτε για λαθρομετανάστες, λες και υπάρχουν λαθραίοι άνθρωποι. Σας ακούω μιλάτε για επιχειρήσεις-σκούπα, λες και υπάρχουν άνθρωποι απορρίμματα. Σας ακούω πολλές φορές μιλάτε για στρατόπεδα συγκέντρωσης, λες και η ανθρωπότητα επέστρεψε στον Α΄ και στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Και όλοι εσείς που μιλάτε για λαθρομετανάστες, αναλογιστείτε ότι σε κάθε ελληνική οικογένεια υπάρχει ένας πρώην λαθρομετανάστης. Κατά χιλιάδες στοιβάζονταν στα τρένα της μετανάστευσης, στα πλοία της προσφυγιάς για να πάνε στη Γερμανία, για να πάνε στην Ευρώπη, να πάνε στην Αμερική. Σε κάθε ελληνική οικογένεια υπάρχει και ένας πρώην λαθρομετανάστης, ο οποίος τώρα όμως αυτός και τα παιδιά του είναι Ευρωπαίος πολίτης, Γερμανός πολίτης, Βέλγος πολίτης, Αυστραλός πολίτης, Αμερικανός πολίτης. Είναι υποκριτικό να χαιρόμαστε και να καμαρώνουμε που υπάρχουν στελέχη στην Ευρώπη αλλά και στην Αμερική, ομογενείς οι οποίοι κατακτούν αξιώματα στον πολιτικό στίβο, αξιώματα πολύ σημαντικά και να αρνούμαστε το δικαίωμα σε συμπολίτες μας που ζουν χρόνια σ' αυτή τη χώρα, να έχουν την ίδια προοπτική, την ίδια δυνατότητα εξέλιξης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το φαινόμενο της μετανάστευσης στη σύγχρονη μορφή του είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και το οικονομικό σύστημα που κυριάρχησε τα τελευταία χρόνια, έχοντας τα κέρδη πάνω από τον άνθρωπο. Οι θεοποιημένες αγορές, αυτές που σήμερα κερδοσκοπούν σε βάρος της χώρας, διαμόρφωσαν συνθήκες πολέμου, τεράστιας φτώχειας και διατροφικής κρίσης. Το αποτέλεσμα ή μάλλον ένα από τα αποτελέσματα ήταν, σημαντικότερα τμήματα του πληθυσμού να εγκαταλείπουν τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου σε αναζήτηση καλύτερης τύχης.

Οι ίδιες αγορές, οι ίδιοι διεθνείς οίκοι των οποίων πρέπει –όπως και η Κυβέρνηση μας λέει τώρα τελευταία- να επανακτήσουμε την εμπιστοσύνη, είναι αυτοί που ευθύνονται και για την τεράστια κοινωνική αλλά και περιβαλλοντική υποβάθμιση και την κλιματική αλλαγή. Θυμηθείτε, συγκρατήστε τον όρο «περιβαλλοντικοί πρόσφυγες». Πολύ σύντομα θα γίνει ευρύτερα γνωστός και ο αριθμός του θα είναι εξίσου μεγάλος με τα σημερινά μεταναστευτικά ρεύματα.

Η μετανάστευση είναι ένα φαινόμενο που δεν αφορά την Ελλάδα. Αφορά ολόκληρο τον κόσμο και βεβαίως την Ευρώπη. Και φυσικά και εκεί θριαμβεύει πολλές φορές η ίδια υποκρισία που θριαμβεύει και στη χώρα μας, όχι όμως σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Γιατί υπάρχουν παραδείγματα για το πώς ενσωματώθηκαν οι μετανάστες σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Υπάρχουν βεβαίως και αρνητικά παραδείγματα. Υπάρχουν και αντιφάσεις, μεγάλες αντιφάσεις.

Η Ευρώπη του Σαρκοζί και του Μπερλουσκόνι στους οποίους πιθανόν να αναφερθείτε, κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, γίνεται ένα σιδηρόφρακτο κάστρο, την ίδια στιγμή, όμως, που αναζητά είκοσι εκατομμύρια μετανάστες μέχρι το 2030 λόγω γήρανσης και έλλειψης εργατικών χεριών. Και την ίδια ώρα που το κεφάλαιο έχει πλήρη ελευθερία διακίνησης με όλους τους νόμιμους και νομιμοφανείς τρόπους, η ελευθερία διακίνησης προσώπων περιορίζεται μόνο στους Ευρωπαίους πολίτες. Σε παγκόσμιο επίπεδο η θέση της Αριστεράς για τη μετανάστευση είναι η άρση των αιτιών που δημιουργούν και γιγαντώνουν τα μεταναστευτικά ρεύματα. Αυτό σημαίνει πρώτα και κύρια την ήττα του νεοφιλευθερισμού, τη μείωση των ανισοτήτων, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων και των μεταναστών. Όχι μόνο γιατί αποτελούν τμήμα της σύγχρονης εργατικής τάξης και συγκεκριμένα του πιο ευάλωτου κομματιού της, αλλά γιατί ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό και τη ξеноφοβία, συνδέεται με την εμφάνιση της δημοκρατίας. Και βασίζεται σε αξίες οικουμενικές, στην ελευθερία του ατόμου, στη δυνατότητα να απολαμβάνουμε όλοι από κοινού και ισότιμα τα αγαθά του παραχθέντος κοινωνικού πλούτου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν περάσει δεκαετίες από τότε που η χώρα μας ήταν χώρα

εξαγωγής μεταναστών. Περισσότερες δεκαετίες από τότε που η χώρα μας ήταν χώρα προσφύγων. Από το 1990 κυρίως, η χώρα μας είναι χώρα υποδοχής μεταναστών. Με την τελευταία απογραφή του πληθυσμού το 2001, οι αλλοδαποί αποτελούν το 7% του πληθυσμού με πραγματικό μεταναστευτικό πληθυσμό γύρω στο 10%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Από αυτούς το 80% αποτελείται από, εν δυνάμει, οικονομικώς ενεργά άτομα. Οι μετανάστες εργαζόμενοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία καταλαμβάνουν τις επισφαλείς, υψηλής εκμετάλλευσης και χαμηλών αμοιβών, θέσεις εργασίας και συνεισφέρουν -σχεδόν αποκλειστικά- τη μισθωτή εργασία που είναι απαραίτητη στην ελληνική γεωργία.

Δεν θα πω κάτι καινούργιο. Θα σας επαναλάβω ότι αν δεν είχαμε αυτά τα εργατικά χέρια, πολύ δύσκολα θα πιάναμε στόχους, όπως την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ ή πολύ δύσκολα θα είχαμε το κατόρθωμα αυτό για το οποίο υπερηφανεύεσθε όλοι σας, των δύο μεγάλων κομμάτων, παρά το ότι άφησε πολύ μεγάλες τρύπες πίσω του, το κατόρθωμα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Όλες οι νομοθετικές απόπειρες, κύριοι συνάδελφοι, των προηγούμενων ετών ήταν στρεβλές, αποσπασματικές και αντιμετώπισαν το φαινόμενο φοβικά. Ενίσχυσαν όλους τους μύθους πως για ό,τι κακό συμβαίνει σε αυτή τη χώρα –ακόμα και για τον κακό μας τον καιρό- ευθύνη έχουν οι κακοί μετανάστες. Και δυστυχώς, όλες οι απόπειρες νομιμοποίησης ήταν φοβικές και αποκλειστικά εισπρακτικές: υπέρογκα παράβολα και κάθε αίτηση ανανέωσης συνοδευόταν από ένα ακόμα χαράτσι.

Θα θυμάστε πως κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού σάς ανέφερα ότι τα έσοδα από τις διαδικασίες που αφήνουν σε ημιπαρανομία εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, τα παράβολα που πληρώνουν είναι πολύ μεγαλύτερα από όσα φορολογούνται οι πατριώτες μας εφοπλιστές που έχουν έδρα το Λονδίνο και κάμποσες offshore εταιρείες κάπου στον Ειρηνικό Ωκεανό.

Ο φαύλος κύκλος της νομιμότητας και της παρανομίας είναι ο ορίζοντας για την πλειονότητα των μεταναστών και των μεταναστριών που ζουν και εργάζονται στη χώρα μας. Ένας φαύλος κύκλος που επιτρέπει να ανθεί η εκμετάλλευση, να ανθούν τα διαμεσολαβητικά κυκλώματα, η καταναγκαστική πορνεία, η αστυνομική βία, η αυθαιρεσία, ο παραλογισμός και η άγνοια από την πλευρά της Δημόσιας Διοίκησης. Μία εξωφρενική γραφειοκρατική διαδικασία εξελίσσεται εδώ και χρόνια μπροστά στα μάτια μας με διάφορα συναρμόδια Υπουργεία, ενώ οι φάκελοι των μεταναστών πηγαиноέρχονται μεταξύ δήμων, Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Τάξης, νομαρχιών με αποτέλεσμα δεκάδες χιλιάδες άδειες να εκκρεμούν.

Οι μύθοι που καλλιεργήθηκαν έντεχνα για τον κακό, κλέφτη, εγκληματία μετανάστη, σκέπασαν και μερικές ακόμα αλήθειες. Ας υποθέσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ιδίως αναφέρομαι στους οπαδούς της φυλετικής καθαρότητας, ότι αύριο κιόλας η χώρα αδειάζει από όλους τους μετανάστες. Ρωτήστε τον κ. Λοβέρδο, τι θα συμβεί στα ήδη ελλειμματικά, ασφαλιστικά ταμεία. Ρωτήστε την κ. Μπατζελή τι θα συνέβαινε στην, ήδη, καταρρέουσα αγροτική οικονομία. Ρωτήστε τον κ. Παπακωνσταντίνου ποια θα ήταν η επιδείνωση σε όλους τους μακροοικονομικούς δείκτες.

Κύριοι συνάδελφοι, ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν είχαμε την παραμικρή αμφιβολία πως το πολιτικό σύστημα θα ανακάλυπτε έναν ακόμη εσωτερικό εχθρό στο πρόσωπο του μετανάστη και του πρόσφυγα. Ήμασταν απολύτως βέβαιοι, πως η ακροδεξιά και μέρος των Μέσων Ενημέρωσης, θα έβρισκαν πεδίο δόξης λαμπρόν για να συγκροτήσουν το φοβικό τους μέτωπο, για να ενισχύσουν εκλογικά ποσοστά και ποσοστά τηλεθέασης.

Ακόμα και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που έβλεπαν με ικανοποίηση το φθινό εργατικό δυναμικό να κτίζει Ολυμπιάδες, σήμερα με την οικονομική κρίση δεν τους έχουν ανάγκη. Το είπε άλλωστε και ο κ. Σαμαράς στη πρωτομιλία του. Άλλωστε, με την κρίση εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες είναι άνεργοι και θα μπορούν αυτοί να καλύψουν τα κενά στις μαύρες και επικίνδυνες

εργασίες.

Ακόμα και για τα κηρύγματα μίσους από μέρος –και το τονίζω αυτό- της ιεραρχίας και μητροπολιτών, μέρος των ιεραρχών της Εκκλησίας –όχι όλης της Εκκλησίας- δεν μας εκπλήσσουν. Διότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν ενδιαφέρονται για παράδειγμα για τον λόγο των μητροπολιτών που είναι σε αντίθετη κατεύθυνση. Ακούμε διαρκώς τον Θεσσαλονίκης Ανθιμο που έχει πιάσει στασίδι στα κανάλια, αντί να έχει στασίδι στη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Δεν μας εκπλήσσουν, λοιπόν, ούτε αυτά τα κηρύγματα μίσους.

Αυτό που μας εκπλήσσει ξέρετε ποιο είναι, κύριοι της Κυβέρνησης; Αυτό που μας εκπλήσσει είναι το πόσο γρήγορα δείχνετε να υποκύπτετε σε πιέσεις και να υποχωρείτε στις πιέσεις της Δεξιάς και της ακροδεξιάς και του ακροδεξιού λαϊκισμού. Αυτό είναι που μας εκπλήσσει. Και όλα αυτά στο όνομα της συναίνεσης με τον κ. Σαμαρά και τον κ. Καρατζαφέρη, στα θέματα της οικονομίας. Μα, κύριοι της Κυβέρνησης, θα την πατήσετε και εδώ, όπως πάτε να την πατήσατε και με τις αγορές. Όταν τους δίνεις το ένα χέρι, λένε –το είπε και κάποιος πριν από λίγες μέρες από την Κυβέρνησή σας και είχε δίκιο- σας παίρνουνε και το άλλο. Θέλετε συναίνεση με τον κ. Σαμαρά στα θέματα της οικονομίας και του παραχωρείτε την πολιτική ηγεμονία σε ένα θέμα που υπάρχει, εν πάση περιπτώσει, μία ευρύτατη πλειοψηφία στην ελληνική κοινωνία. Γιατί υποχωρείτε; Και φυσικά, όταν δίνετε, θα σας λέει «θέλω κι άλλο». Είδατε την άποψή του σήμερα, τη στάση του. Δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο. Γιατί λοιπόν υποχωρείτε; Γιατί υποχωρείτε στις πιέσεις που δεχθήκατε, όλες αυτές τις σαράντα ημέρες, που θέσατε το νομοσχέδιο σε διαβούλευση;

Και θα γίνω αναλυτικός, όσο με παίρνει ο χρόνος, αργότερα γιατί θεωρώ ότι οι υποχωρήσεις που κάνατε είναι σημαντικές. Σας δόθηκε η ευκαιρία, κύριοι της Κυβέρνησης, να κάνετε μία σημαντική τομή. Σας δίνεται η ευκαιρία να αλλάξουμε τη φιλοσοφία και την αντίληψη για ένα θέμα που ταλανίζει την ελληνική κοινωνία, όχι από χθες, αλλά σε όλο τον πολυτάραχο βίο αυτής της χώρας. Το θέμα της ιθαγένειας! Και ξέρετε, αυτή η χώρα ήταν εθισμένη να αφαιρεί την ιθαγένεια και όχι να τη δίνει.

Να σας θυμίσω τι κοινό γνώρισμα είχαν –όσοι μου έρχονται αυτή τη στιγμή στο μυαλό- ο Μενέλαος Λουντέμης, η Έλλη Αλεξίου, ο Νικόλαος Σβορώνος, ο Κορνήλιος Καστοριάδης, ο Κώστας Αξελός; Τι κοινό είχαν; Ότι τους αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια. Ρωτήστε τους χιλιάδες δημοκράτες και κομμουνιστές πολίτες που είχαν αυτή τη μεταχείριση από το εκδικητικό ελληνικό κράτος. Τότε, βέβαια, το ελληνικό κράτος είχε άλλους εσωτερικούς εχθρούς να ασχοληθεί και όχι τους μετανάστες.

Σας δίνεται λοιπόν μια ευκαιρία να ανοίξετε νέους δρόμους, να σπάσετε τη μονοκρατορία του δικαίου του αίματος. Μη χάσετε αυτήν την ιστορική ευκαιρία υποχωρώντας στις πιέσεις του ακροδεξιού λαϊκισμού. Μη χάσετε την ευκαιρία για ένα νέο δίκαιο της ιδιότητας του πολίτη, απαλλαγμένο από αγκυλώσεις. Μη χάσετε την ευκαιρία για εισαγωγή στοιχείων δικαίου του εδάφους στην απόλυτη ηγεμονία του δικαίου του αίματος. Μη χάσετε την ευκαιρία της κοινωνικής συσσωμάτωσης που ανέφεραν μέχρι και τα επαναστατικά διατάγματα αυτού του τόπου.

Είναι αναγκαία τομή για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής η ουσιαστική πρόσβαση στην ιθαγένεια των παιδιών των μεταναστών που γεννιούνται ή μεγαλώνουν στην Ελλάδα, όπως επίσης και η αναγνώριση πολιτικών δικαιωμάτων σε μετανάστες μόνιμης εγκατάστασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα πιο πριν ότι θα ήθελα να αναφερθώ στις υποχωρήσεις που φαίνεται να κάνει η Κυβέρνηση και να πω ότι αυτές οι υποχωρήσεις είναι σημαντικές. Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ, με τις υποχωρήσεις αυτές τελικά, από διακόσιες περίπου και πλέον χιλιάδες παιδιά δεύτερης γενιάς, άμεσα δεν θα καταφέρουν να πάρουν την ιθαγένεια ούτε το 1/3. Και νομίζω ότι αυτή είναι μία υπαναχώρηση στην αναγνώριση των αυτονόητων που θα πιστωνόταν σ' εσάς. Και βρήκατε εκείνες τις ασφαλιστικές δικλείδες που θα αποτρέψουν και θα δυσκολέψουν αιτήσεις πολιτογράφησης.

Με τις νέες ρυθμίσεις που προσθέσατε, φως άμεσα, θα δουν ελάχιστοι από τους επί μακρόν διαμένοντες, από τους ανιθαγενείς, από όσους διαθέτουν δελτίο διαμονής με πενταετία, ενώ ταυτόχρονα, δεν δίνετε και καμμία ελπίδα σε όσους έχουν ζητήσει πολιτικό άσυλο. Και αυτό βεβαίως είναι μία πολιτική επιλογή.

Ζητάτε εξοντωτικά παράβολα, αξίας 1.000 ευρώ, από ένα μετανάστη, ο οποίος δουλεύει όλη τη μέρα για να βγάλει 20 και 30 ευρώ. Ζητάτε τρεις συστατικές επιστολές, λέγοντας μάλιστα, πως μπορεί αυτοί οι τρεις που θα τις δώσουν, να περάσουν και από την Επιτροπή Πολιτογράφησης για μια φιλική κουβέντα. Και φυσικά δεν ξεχνάτε και τα τεστ γλώσσας. Αναρωτιέμαι, όμως, πόσο Έλληνες θα κατάφεραν να περάσουν με επιτυχία αυτά τα τεστ.

Πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι πρόσφυγες, οικονομικοί μετανάστες και παιδιά μεταναστών, περάσουν για εξέταση στο μάθημα της ιστορίας, καλό θα ήταν να μην τους ρωτήσετε ποιας χώρας το Σύνταγμα έδινε με απλές προϋποθέσεις, το δικαίωμα σε έναν ξένο να γίνει πολίτης αυτής της χώρας, μετά από τρία χρόνια παραμονής. Γιατί η απάντηση είναι η Ελλάδα, στο Σύνταγμα της Τροιζήνας, το 1827. Και θα τους δημιουργήσει την εντύπωση πως αυτή η χώρα, 183 χρόνια μετά, πάει πιο πίσω, αντί να πάει μπροστά.

Μην τους ρωτήσετε, ποια χώρα άργησε τόσο πολύ να θεσπίσει την ισότιμη και με πλήρη δικαιώματα ψήφο των γυναικών πολιτών της. Γιατί η απάντηση είναι η Ελλάδα, το 1956. Και δεν αποτελεί τιμή για τη χώρα μας αυτή η ιστορική αναδρομή.

Και μην ρωτήσετε για ποιους, ο τότε κυρίαρχος, στο μεσοπόλεμο, αστικός πολιτικός κόσμος, αντιδρούσε να αποκτήσουν πολιτικά δικαιώματα. Και σας διαβάσω ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα του 1928, στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: «Δεν τους θέλουμε ούτε ως ψηφοφόρους, ούτε ως εκλογείς, ούτε ως εκλέξιμους, ούτε ως πολίτες δικαιούμενους να κυβερνούν την Ελλάδα». Για ποιους; Για τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτούς τους συνέλληνες που μεγαλούργησαν και εδώ και σε όλο τον κόσμο.

Και, βεβαίως, μην τους ρωτήσετε και κάτι από τη νεότερη ιστορία. Μην τους ρωτήσετε, για παράδειγμα, ποιος πολιτικός έκανε την παρακάτω δήλωση, το Μάρτιο του 2007, στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ»: Σας διαβάσω: «Η ερμαφρόδιτη αυτή κατάσταση προσβάλλει τους μετανάστες και τη χώρα. Από τη στιγμή που γεννιέται ένα παιδί, πρέπει να παίρνει αυτόματα την υπηκοότητα του συγκεκριμένου κράτους και, βεβαίως, αν θέλει, και της χώρας από την οποία προέρχεται η οικογένειά του». Ποιος είναι αυτός; Ο κ. Καρατζαφέρης, στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», το 2007!. Μην τους το ρωτήσετε αυτό, γιατί από την απάντηση ενδεχομένως να μη μειδιάσουν για τις διαφοροποιήσεις και τις πολιτικές κωλοτούμπες του κ. Καρατζαφέρη -που τώρα ηγείται αυτής της σταυροφορίας, της καθαρότητας και του δημοψηφίσματος- αλλά θα μειδιάσουν, γιατί εσείς απέναντι σε αυτούς κάνετε πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν εσείς δεν θελήσετε να δώσετε αυτήν τη μάχη με όρους ηγεμονίας των ιδεών, θα την δώσουμε εμείς. Θα πάρουμε εμείς στην πλάτη μας αυτήν την προσπάθεια. Γιατί η κινητικότητα της ιστορίας και των ανθρώπων δεν σταματά. Προχωράει προς τα μπρος και μαζί της προχωρούν όσοι και όσες ως κέντρο της πολιτικής τους έχουν τον άνθρωπο και αξίες όπως η αλληλεγγύη, η ισότητα, η αδελφοσύνη και μαζί της προχωρούν όσοι και όσες θέλουν έναν άλλο κόσμο, όπου δεν θα κυριαρχεί η αγορά και οι νόμοι της, όπου δεν θα υπάρχουν παιδιά ενός κατώτερου Θεού, όπου δεν θα χτίζονται τείχη μίσους, γιατί ξέρετε το μίσος γεννάει μίσος. Και δεν θέλουμε να ζήσουμε σε μια κοινωνία που ο ένας θα μισεί τον διπλανό του. Διότι μαζί προχωρούν και όσοι επιδιώκουν και αγωνίζονται για έναν κόσμο, όπου θα κυριαρχούν οι άνθρωποι και οι ανάγκες τους και όπου το διαφορετικό δεν θα είναι απειλή, αλλά θα είναι πλούτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

- **Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη)**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πολύ λίγο χρόνο στη διάθεσή μου για να αναπτύξω την πολιτική που εφαρμόζει η χώρα, αυτήν τη στιγμή, στον τομέα της αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης.

Δεν αποφεύγω, όμως, τον πειρασμό να αναφερθώ σε δύο σχόλια που άκουσα, κατά τη διάρκεια της ομιλίας των πολιτικών Αρχηγών.

Άκουσα, λοιπόν, κάτι πρωτοφανείς διαχωρισμούς, σε νόμιμους και νομιμοποιημένους. Και θα ήθελα να ρωτήσω, σε ποια χώρα του κόσμου σήμερα, υπάρχουν νόμιμοι μετανάστες, όπως τους εννοεί ο κ. Καρατζαφέρης, δηλαδή αυτοί που βγάζουν χαρτιά, δικαιολογητικά, περνάνε από γιατρούς και όλο αυτό που περιέγραψε. Σε καμμία χώρα του κόσμου.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Στη Γερμανία.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Και όχι μόνο αυτό, αλλά ακόμη και σε χώρες μακρινές του πλανήτη, όπως είναι η Αυστραλία, ακόμα και εκεί υπάρχουν μεταναστευτικά ρεύματα και πιέσεις.

Οι δε Ηνωμένες Πολιτείες χτίζουν ένα τείχος ντροπής στα νότια σύνορά τους, προσπαθώντας να εμποδίσουν τους δόλιους και δυστυχείς Λατινοαμερικάνους να περάσουν στο έδαφός τους.

Επίσης, θέλω να πω ότι εδώ υπάρχει μία υποκριτική στάση. Από τη μια πλευρά, αναθεματίζουμε την παρουσία των μεταναστών και από την άλλη πλευρά, οι μετανάστες όλα αυτά τα χρόνια –για να μιλάμε ειλικρινά μεταξύ μας- έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης με τη «μαύρη» εργασία, με την εισφοροδιαφυγή, με τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Από τους πολιτικούς σας φίλους έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Εννοείς τους δικούς σας φίλους, προφανώς.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Τους δικούς σας φίλους.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Τους δικούς σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Πολατίδη, γιατί διακόπτετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): ... για τους οποίους δεν λέτε τίποτα αυτήν τη στιγμή. Δεν λέτε ότι όλους τους εκμεταλλευτές του ανθρώπινου πόνου. Αυτοί οι άνθρωποι χτίσαν ουσιαστικά μαζί με τους Έλληνες τη σύγχρονη Ελλάδα.

Και θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ σε ένα άλλο εφεύρημα. Είπε ο κ. Καρατζαφέρης ότι το 55% των εγκλειστών στις φυλακές είναι μετανάστες κι ότι η εγκληματικότητα προάγεται από τους μετανάστες. Αυτό είναι ένα ψέμα. Το 55% δεν είναι μετανάστες, είναι κακοποιοί αλλοδαποί. Δηλαδή, τι εννοείτε; Ότι ήλθαν κάποια ανθρωπάκια του Θεού εδώ, να δουλέψουν, εγκλημάτησαν και πήγαν στη φυλακή; Ή πρέπει να εννοήσουμε ότι λόγω του ανοίγματος των συνόρων, λόγω του ότι ο κόσμος άλλαξε, ήλθαν και εδώ κακοποιοί του οργανωμένου εγκλήματος που μαζί με δικούς μας κακοποιούς έχουν οργανώσει δίκτυα; Και μάλιστα σκληροί κακοποιοί, στρατός από κακοποιούς.

Ας μην μπερδεύουμε τα πράγματα και ας μη δημιουργούμε εντυπώσεις, γιατί ξέρετε, ο λαϊκισμός και οι απλουστεύσεις στο ζήτημα αυτό, είναι πολύ επικίνδυνα.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Πείτε μου μια κοινωνία, λοιπόν, στην Ευρώπη, στην Αμερική, που μέσα από την ξενοφοβία και τον ρατσισμό και το λαϊκισμό, δημιούργησε συνθήκες κοινωνικής ειρήνης. Μόνο κοινωνίες, οι οποίες με πολιτικές ενσωμάτωσης των μεταναστών, οδηγήθηκαν στην κοινωνική ειρήνη και στην ανάπτυξη.

Επειδή δεν έχω, λοιπόν, πολύ χρόνο θα αναφερθώ πολύ σύντομα στο ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες είμαστε ακρίτες. Φυλάσσουμε τα σύνορα της Ευρώπης. Αυτή είναι η γεωγραφική μας θέση. Είμαστε η είσοδος της Ευρώπης. Και οι λόγοι για τους οποίους είμαστε ελκυστικοί, είναι κατά βάση τρεις.

Ο ένας είναι, λοιπόν, η γεωγραφική μας θέση. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι είμαστε πάρα πολύ ελκυστικοί και στην έξοδο. Δηλαδή, αφήσαμε- ίσως και από μία πονηρή σκέψη- τα σύνορά μας προς την έξοδο ανοικτά, με αποτέλεσμα το μήνυμα προς τους διακινητές να είναι «ελάτε, χρησιμοποιήστε την Ελλάδα ως χώρα-τράνζιτ και θα πάτε στη Δυτική Ευρώπη». Κατά τη γνώμη μου, αυτό ήταν ένα εξαιρετικά αρνητικό μήνυμα.

Και τρίτον, γενικώς η γειτονιά μας δεν είναι καλή. Από την πλευρά της Ανατολής, έχουμε την Τουρκία, η οποία δεν εφαρμόζει τις συμφωνίες. Αλλά, κατά τη γνώμη μου αυτό δεν πρέπει να αποτελεί ένα άλλοθι και να γκρινιάζουμε και να κλαψουρίζουμε ότι η Τουρκία είναι κακή. Επίσης, από το Βορρά έχουμε την Αλβανία, η οποία όχι μόνο δεν τηρεί τις συμφωνίες, αλλά και συντηρεί ένα δίκτυο κακοποιών, οι οποίοι έχουν γεμίσει τη χώρα με ναρκωτικά, όπλα, διακίνηση γυναικών, παιδιών και ό,τι άλλο από το οργανωμένο έγκλημα μπορεί να φανταστεί κανείς αρνητικό για την ελληνική κοινωνία.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις πηγές –αναφέρθηκε και ο κύριος Πρωθυπουργός, προηγουμένως- εκπροσωπούμε το 70% της παράνομης μετανάστευσης στην Ευρώπη. Εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες συλλήψεις πέρυσι, εξήντα χιλιάδες από την πλευρά της Τουρκίας.

Και επειδή, ο κ. Σαμαράς, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αναφέρθηκε στις χώρες Ιταλία και Ισπανία, πρέπει να σας πω ότι οι άνθρωποι αυτοί, οι κυβερνήσεις αυτές, έκαναν πολύ αξιόπιστες συμφωνίες με τη Λιβύη, η οποία πλέον έχει γίνει ένα ανάχωμα προς την Ευρώπη και δεν αφήνει κανένα να περάσει προς τη Μεσόγειο Θάλασσα και τη Νότια Ιταλία, η δε Ισπανία έκανε συμφωνίες με τις χώρες του Μαγκρέμπ και εκεί, πραγματικά, υπάρχει επίσης ένα μεγάλο εμπόδιο που προστατεύει την Ισπανία από εισροές της λαθρομετανάστευσης. Εμείς κάναμε μια συμφωνία με την Τουρκία η οποία δεν την τηρεί. Θα επανέλθω σ' αυτό.

Τι πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε αυτήν τη στιγμή αντί να κλαψουρίζουμε; Απαιτείται μια νέα πολιτική επιτήρησης των συνόρων ως προς την είσοδο και την έξοδο, αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και σωστή διαχείριση του ζητήματος των προσφύγων. Προς αυτήν την κατεύθυνση αλλάζουμε την πολιτική που ακολουθήσαμε και εμείς -θέλω να πω- τα προηγούμενα χρόνια.

Θέλω να επαναλάβω από το Βήμα του Κοινοβουλίου -αναφέρομαι στην πολιτική ασφάλειας της χώρας- ότι η ασφάλεια δεν είναι φοβικό μέγεθος. Η ασφάλεια δεν είναι απειλή για τα ατομικά δικαιώματα. Η ασφάλεια αποτελεί κυρίαρχο δικαίωμα. Είναι προϋπόθεση άσκησης των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων σε μια δημοκρατική πολιτεία. Μια ασφαλής πολιτεία, είναι μια δημοκρατική πολιτεία με κοινωνική αλληλεγγύη, με συνοχή, με κατανόηση και με συνεργασία. Μια ανασφαλής πολιτεία είναι φοβική, συντηρητική, βίαιη, απομονωμένη και γι' αυτό καταδικασμένη στην παρακμή.

Επειδή, είμαστε μια δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση που έχουμε θέσει το πολίτευμα σε υψηλή προτεραιότητα, επειδή είμαστε μια Κυβέρνηση που πρέπει αυτήν τη στιγμή, σε μια στιγμή κρίσης, να ανατάξουμε τη χώρα, επειδή η πολιτική της αδράνειας συσσωρεύει πολλά προβλήματα στη χώρα, συγκροτούμε ένα νέο σχέδιο και προχωράμε στην εφαρμογή μιας νέας πολιτικής. Συγκροτούμε ένα νέο εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης, την καταπολέμηση των κυκλωμάτων διακίνησης των μη νομίμων μεταναστών -υπάρχουν εκτεταμένα δίκτυα του οργανωμένου εγκλήματος- για την αναδιάταξη, τον ανασχεδιασμό και την αναθεώρηση της επιχειρησιακής δράσης στα εξωτερικά, θαλάσσια, χερσαία και εναέρια σύνορά μας, τόσο για την αποτροπή της εισόδου όσο και για το σφράγισμα της εξόδου και για την συνεργασία και το συντονισμό εμπλεκόμενων φορέων σε εθνικό επίπεδο, μιας και τώρα πια υπάρχει μια ενιαία ομπρέλα κάτω από την οποία εντάσσονται όλες οι υπηρεσίες ασφαλείας της χώρας.

Δημιουργούμε ειδικούς χώρους παραμονής αλλοδαπών. Κοιτάξτε, η χώρα κινδυνεύει μετά από τη

χούντα να ξανακαταδικαστεί για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διότι, δυστυχώς, δεν διαθέτουμε στοιχειώδεις χώρους, με ανθρώπινες προδιαγραφές, όπου εκεί θα γίνεται ο διαχωρισμός ανηλίκων, αιτούντων άσυλο, κακοποιών, διακινητών και παράνομων μεταναστών. Δημιουργούμε screening center, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, κέντρα καταγραφής όλων των εισερχομένων αλλοδαπών.

Στην επιτήρηση των συνόρων, αποφασίσαμε να στείλουμε ένα σκληρό μήνυμα προς τους διακινητές. Η Ελλάδα δεν είναι ξέφραγο αμπέλι, δεν μπορείτε να χρησιμοποιείτε τη χώρα σαν διάυλο για να πάτε προς την Ευρώπη.

Τι έχουμε κάνει προς την κατεύθυνση αυτή. Έχουμε κλείσει και προσπαθούμε στην κυριολεξία να σφραγίσουμε, τα δύο κεντρικά λιμάνια της χώρας προς την Ιταλία, Ηγουμενίτσα και Πάτρα. Δεν το έχουμε καταφέρει ακόμη. Περισσότερο στην Πάτρα, λιγότερο στην Ηγουμενίτσα δίνεται αυτήν τη στιγμή μια μάχη. Να είστε βέβαιοι ότι θα τα καταφέρουμε, ούτως ώστε να σταματήσει αυτή η τάση των διακινητών, των κακοποιών να μεταφέρουν όλους εδώ για να διακινηθούν προς την Ευρώπη. Ήδη τα αποτελέσματα είναι θεαματικά, πρέπει να σας πω και οι επιστροφές από την Ιταλία είναι ελάχιστες πια.

Το ίδιο και με τα αεροδρόμιά μας. Δυστυχώς, όμως, αυτό είναι ένα ανθρώπινο δράμα γιατί πρέπει να γίνει διαχείριση όλων αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι πετάνε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα, εμφανίζονται ως Παλαιστίνιοι ή άλλες εθνικότητες ενώ στην ουσία πρόκειται περί Αφγανών, Πακιστανών κ.λπ. και είναι δύσκολη η διαχείρισή τους.

Θέλω να σας πω ότι, αυτό το σχέδιο το οποίο εφαρμόζεται εδώ και δύο μήνες, πραγματικά, δημιουργεί μια νέα πραγματικότητα στο χώρο της παράνομης διακίνησης. Είμαι βέβαιος ότι πολύ σύντομα θα μειωθεί σημαντικά η διακίνηση και η κατεύθυνση παρανόμων προς τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Δεύτερο ζήτημα. Επειδή εγώ πιστεύω και εμείς πιστεύουμε ως Κυβέρνηση ότι δεν μπορούμε και δεν πρέπει να κλαψουρίζουμε, απλά για τη συμπεριφορά των Τούρκων και δεν φτάνει μόνο η ρητορική καταδίκη της Τουρκίας, αποφασίσαμε με το Γάλλο συνάδελφό μου, στείλαμε επιστολή πριν από λίγες μέρες στην ισπανική προεδρεία και ζητάμε να θέσει θέμα «Τουρκία» πλέον.

Πρακτικά το ζήτημα είναι, τι μέτρα θα πάρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Συμβούλιο Κορυφής, εναντίον της Τουρκίας για να συμμορφωθεί προς τα συμφωνηθέντα, προς αυτά τα οποία οφείλει να πράξει. Δεύτερον, έκανα πριν από λίγες μέρες μια επιστολή προς τον Τούρκο συνάδελφό μου, ζητώντας του άμεσα συνάντηση, ούτως ώστε να δούμε από κοινού τα ζητήματα τα οποία απασχολούν και τους δυο μας και είναι οι παράνομες διακινήσεις του οργανωμένου εγκλήματος και της λαθρομετανάστευσης.

Τρίτον. Ενισχύουμε τη συνεργασία μας με τη FRONTEX. Θέλω να σας πω, κύρια Παπαρήγα, ότι εμείς τονίσαμε με σαφήνεια στη FRONTEX ότι δεν πρόκειται να αποδεχούμε και να επιτρέψουμε συμφωνία Τουρκίας-FRONTEX στο βαθμό που περιλαμβάνονται αναφορές στα γνωστά ζητήματα που θέτει η Τουρκία. Είναι καθαρή η θέση μας αυτή και έχει προσληφθεί άμεσα από τη γραμματεία και τη διοίκηση της FRONTEX και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτό που έχει σημασία, λοιπόν, είναι ότι δεν πρόκειται ποτέ να υπάρξει συμφωνία Τουρκίας- FRONTEX με αναφορές σε γκρίζες ζώνες κ.λπ..

Η μεγάλη μας επιτυχία επίσης, η μεγάλη επιτυχία της χώρας –εγώ λέω της χώρας και ανήκει σε όλους μας- να εγκαταστήσουμε στον Πειραιά το νέο επιχειρησιακό βραχίονα της FRONTEX για την Ανατολική Μεσόγειο, καθιστά πλέον την παρουσία της FRONTEX στην Ελλάδα ιδιαίτερα επιχειρησιακή και μαχητική και σηματοδοτεί το τέλος της εποχής του ξέφραγου αμπελιού. Είναι πολιτικές οι οποίες, πραγματικά, οδηγούν από τη ρητορική καταδίκη της Τουρκίας σε μια πρακτική και αποτελεσματική πολιτική ούτως ώστε η Τουρκία να μην επαναλάβει τη συμπεριφορά της η

οποία είναι η εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τελειώνω: Κοιτάζτε, από το 2002 που υπεγράφη το Πρωτόκολλο Παπανδρέου-Τζεμ μέχρι σήμερα, έχουν υποβληθεί στους Τούρκους τέσσερις χιλιάδες οκτακόσια αιτήματα, που αφορούσαν περίπου εβδομήντα τρεις χιλιάδες αλλοδαπούς. Ξέρετε πόσους δέχθηκαν οι Τούρκοι; Δύο χιλιάδες τετρακόσιους.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα κλαψουρίζουμε, αλλά θα ασκήσουμε μια πολιτική για να οδηγηθεί η Τουρκία στην εφαρμογή των αυτονοήτων.

Τελειώνω με τη νέα πολιτική ασύλου, μια νέα υπηρεσία η οποία θα ανατάξει και θα ανατρέψει συνολικά την πολιτική ασύλου που εφαρμόζαμε μέχρι σήμερα. Η χώρα κινδυνεύει επίσης με καταδίκες. Είναι μια ανεξάρτητη πολιτική υπηρεσία στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, που θα καλύπτει και θα προστατεύει αυτούς που πραγματικά δικαιούνται άσυλο, που διώκονται για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, πολιτικούς από ανελεύθερες χώρες, έτσι ώστε αυτοί οι άνθρωποι να κινούνται εδώ νόμιμα και να μπορούν και να ταξιδεύουν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολύ σύντομα θα φέρουμε στη Βουλή αυτό το σχέδιο νόμου για ψήφιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μέτρα θα αποδώσουν. Η Ελλάδα θα προστατεύσει τα σύνορά της από κάθε είδους παράνομες διακινήσεις και θα καταστεί και πάλι μια από τις πιο ασφαλείς χώρες της Ευρώπης. Οι κοινωνίες μας, όπως και η ελληνική κοινωνία δοκιμάζονται στα δύσκολα. Μπορούμε να αποδείξουμε όλοι μαζί με διάλογο και συνεννόηση σε ένα κεντρικό εθνικό ζήτημα όπως η μετανάστευση ότι μπορούμε να πάμε την Ελλάδα μπροστά. Μπορούμε να αποδείξουμε ότι μας ενώνουν οι αξίες, που υπερβαίνουν την κομματική αντιπαράθεση και να αναμετρηθούμε με παλιές προκαταλήψεις που δεν έχουν κατά τη γνώμη μου κανένα έρεισμα στη σημερινή σύγχρονη ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

• Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης)

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι είχε δίκιο η κ. Παπαρήγα λέγοντας σε μια αποστροφή του λόγου της ότι πραγματικά σε αυτήν τη συζήτηση και για όσους γνωρίζουν σε βάθος και ολόπλευρα το συγκεκριμένο θέμα το οποίο σήμερα συζητούμε, δοκιμάστηκαν τα όρια και της υπομονής και της ανοχής, τα ανθρώπινα όρια, τα οποία συγκρούστηκαν με μια πιθανότατα άνευ προηγουμένου επίθεση που δέχθηκαν από παραπληροφόρηση, διαστρέβλωση, παραποίηση της αλήθειας για ένα τόσο, πραγματικά, σημαντικό και κρίσιμο θέμα για την ελληνική κοινωνία και για τον τόπο.

Είναι όμως ταυτόχρονα εξίσου αληθές ότι δεν θα υπήρχε για το ελληνικό Κοινοβούλιο μεγαλύτερο λάθος που θα μπορούσε να διαπράξει σήμερα από το να παρασυρθεί σε ένα τέτοιο ολισθηρό δρόμο. Γιατί δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι μιλάμε για ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα, για το οποίο θα ασχοληθεί και ο ιστορικός του μέλλοντος, αλλά και το οποίο πολύ σύντομα, μα πολύ σύντομα θα κριθεί στην πράξη. Θα παράξει τα αποτελέσματά του τα κοινωνικά, τα οποία θα είναι βιώσιμα και ορατά σε όλους και τότε θα είναι που θα έρθουν τα δύσκολα. Θα έρθουν τα δύσκολα για όσους επέλεξαν έναν από τους πιο ακραίους, από τους λιγότερο υπεύθυνους δρόμους που υπάρχουν σε πανευρωπαϊκό, ίσως και σε παγκόσμιο επίπεδο για αυτά τα θέματα.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας, η παράταξή μας προεκλογικά είχε κατ' επανάληψη ξεκαθαρίσει τη θέση με την οποία θα πορευτεί η Κυβέρνηση μας στα ζητήματα αυτά. Και είχε ρητά και κατηγορηματικά θέσει τρεις μεγάλους στόχους. Το στόχο της αλλαγής της νομοθεσίας, όσον αφορά την πολιτογράφηση των παιδιών που γεννιούνται στην Ελλάδα, είτε πηγαίνουν στο ελληνικό σχολείο, ενώ δεν γεννήθηκαν στην Ελλάδα, το στόχο του εξορθολογισμού της διαδικασίας πολιτογράφησης, προκειμένου αυτή να αποκτήσει όλα τα βασικά χαρακτηριστικά που απαιτεί ένα σύγχρονο κράτος δικαίου, καθώς επίσης, το στόχο της παροχής, του δικαιώματος του εκλέγειν και

εκλέγεσθαι στους νόμιμους οικονομικούς μετανάστες και στους ομογενείς στις δημοτικές εκλογές.

Αυτοί είναι οι στόχοι που υπηρετούνται από τη νομοθετική πρωτοβουλία που έχει πάρει το χαρακτήρα προσχεδίου νόμου, αυτοί είναι οι στόχοι τους οποίους το σχέδιο νόμου που θα έρθει σύντομα στο ελληνικό Κοινοβούλιο θα ζητηθεί από τους Έλληνες Βουλευτές να εγκρίνουν.

Έχουμε πει κατ' επανάληψη και έχει καταντήσει πια κουραστικό να λέμε ότι όλα όσα κάναμε αφορούν αποκλειστικά και μόνο τους νόμιμους μετανάστες στη χώρα μας. Δεν μπορεί κανείς πολίτης του κόσμου που δεν είναι στην Ελλάδα με επίσημα και νόμιμα χαρτιά να κάνει χρήση ούτε σήμερα ούτε επίσης και αύριο, καμμίας από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται σε αυτό το νομοσχέδιο. Κανένας που θα αποφασίσει να έρθει στη Ελλάδα χωρίς χαρτιά, αύριο, μεθαύριο ή βρίσκεται σήμερα, δεν μπορεί να έχει παιδί το οποίο θα αποκτήσει το δικαίωμα της ελληνικής ιθαγένειας, δεν μπορεί ο ίδιος, ακόμα και αν συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό ετών που προβλέπεται από το νομοσχέδιο, να ζητήσει να πάρει την ελληνική ιθαγένεια, δεν μπορεί να ψηφίσει στις δημοτικές εκλογές.

Επίσης, αυτό το νομοσχέδιο δεν νομιμοποιεί κανέναν. Κανένας δεν νομιμοποιείται από αυτό το νομοσχέδιο. Άρα, αυτή είναι μια πραγματικότητα η οποία υπακούει σε μια απόφαση, η οποία έχει γνωστοποιηθεί στον ελληνικό λαό έγκαιρα, μια απόφαση που προκύπτει από την άποψή μας, από τη θέση μας, από τη λογική προσέγγιση σε ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει σήμερα η Ελλάδα και ολόκληρος ο κόσμος. Και η απόφαση αυτή λέει ότι είναι εθνική, είναι κοινωνική και είναι και οικονομική ανάγκη η ένταξη των μεταναστών, όταν η Ελλάδα αποφάσισε το 1991 και 1992 να ανοίξει τα σύνορα. Και ειλικρινά δεν καταλαβαίνω τους λόγους για τους οποίους ο κ. Σαμαράς, που τότε ήταν Υπουργός Εξωτερικών, που ακούει αυτό το επιχείρημα να αναφέρεται στο Κοινοβούλιο, να γράφεται, γιατί δεν έχει αποφασίσει ακόμη και σήμερα να πει την άποψή του, να πει τους λόγους για τους οποίους ο ίδιος ως Υπουργός τότε Εξωτερικών αποφάσισε να ανοίξει τα σύνορα προς την Αλβανία και να έρθουν δεκάδες χιλιάδες Αλβανοί τότε πολίτες, χωρίς χαρτιά. Γιατί διστάζει; Να το κάνει θαρρετά στον ελληνικό Κοινοβούλιο και μας εξηγήσει, να πάρει την ιστορική ευθύνη που ξέρει ότι έτσι κι αλλιώς έχει, εκ των πραγμάτων, όχι γιατί του το καταλογίζει η Κυβέρνηση ή κάποιος άλλος. Αντικειμενικά, αυτό είναι ένα γεγονός αδιαμφισβήτητο.

Αν δείτε όλα τα χαρτιά που υπάρχουν στο Υπουργείο Εσωτερικών με αιτήσεις πολιτογράφησης, τα περισσότερα αφορούν Αλβανούς πολίτες που δηλώνουν ότι εισήλθαν στη χώρα το 1991 και το 1992. Πώς ήρθαν στη χώρα; Άνοιξαν τα σύνορα; Ποιος άνοιξε τότε τα σύνορα; Με ποια πολιτική απόφαση, με ποιο πολιτικό σκεπτικό;

Όταν λοιπόν, αυτή η χώρα έβαλε αυτούς τους ανθρώπους χωρίς διατυπώσεις μέσα, στη συνέχεια χωρίς να μπορεί να κάνει κάτι διαφορετικό, πράγματι, προχώρησε σε τρεις μαζικού τύπου διατυπώσεις νομιμοποιήσεων αυτόματων, απρόσωπων κυριολεκτικά, ε, αυτή είναι, τελικά, μια χώρα που έρχεται σήμερα και διερωτάται η Αντιπολίτευση, γιατί προχωράτε. Λέει, γιατί τώρα τέτοια σπουδή να προχωρήσετε;

Μα δεν είναι αυτονόητη η απάντηση, ότι αυτό που κάνουμε σήμερα έπρεπε η Ελλάδα να το έχει κάνει χθες, προχθές, παραπροχθές; Ότι αυτή η κατάσταση όσο συντηρείται, στο επίπεδο που συντηρείται, μόνο ένα θέμα, ένα ζήτημα παράγει και αυτός είναι ο κίνδυνος στην κοινωνική συνοχή; Αυτό είναι υπερβολή; Δεν είναι μια πραγματικότητα που τη ζήσαμε και πρόσφατα; Δεν είναι μια πραγματικότητα η οποία οδηγεί αυτήν τη στιγμή την Ελλάδα στη θέση του κατηγορούμενου σε πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο; Διότι η μόνη της πολιτική μέχρι σήμερα ήταν αυτόματες νομιμοποιήσεις και από εκεί και μετά τίποτα. Εν πάση περιπτώσει νομίζω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σε όλα τα θέματα υπάρχει ένα όριο.

Σήμερα έγινε σαφές ακόμα και σε εμάς που καλόπιστα αντιμετωπίσαμε κάθε πρόταση -φάνηκε αυτό, χωρίς να υποχωρούμε καθόλου από τις βασικές μας επιδιώξεις, ότι κοιτάξαμε να ενσωματώσουμε κάθε λογική και χρήσιμη πρόταση- έγινε φανερό, ότι εδώ δεν συζητούμε ουσιαστικά για το νομοσχέδιο για τη μετανάστευση, ούτε για την πολιτική της χώρας στα ζητήματα της ιθαγένειας, ούτε για την πολιτική της χώρας σε θέματα τα οποία άπτονται της μεταναστευτικής

πολιτικής ή της φρούρησης των συνόρων μας. Εδώ έχουμε απέναντί μας μια πολιτική, στρατηγική θα τη χαρακτηρίζα απόφαση. Αυτή η στρατηγική απόφαση προέρχεται, κυρίως, από την Αξιοματική Αντιπολίτευση, η οποία ουσιαστικά σήμερα επισημοποίησε μια άποψη, ότι ταυτίζεται με τις πλέον, αυτήν τη στιγμή, ακραίες τοποθετήσεις, οι οποίες έχουν δυο βασικά χαρακτηριστικά.

Πρώτο βασικό χαρακτηριστικό είναι η πλήρης υιοθέτηση αυτού που συμβαίνει στη χώρα σήμερα, που ακόμα δεν έχει θεσπιστεί το νέο καθεστώς. Τι είναι αυτό που ισχύει σήμερα στη χώρα στα ζητήματα πολιτογράφησης;

Πρώτον, τα παιδιά που γεννιούνται εδώ ως πηγαίνουν σχολείο, ως φτάνουν στα δεκαοκτώ ολόκληρα τους χρόνια, σήμερα έρχεται ο κ. Σαμαράς και προτείνει τα παιδιά αυτά να αποκτήσουν το δικαίωμα στα δεκαοκτώ. Αυτά τα παιδιά σήμερα από τον ισχύοντα Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας δεν το ξέρουν αυτό το πράγμα, δεν έχει τεθεί για αυτά τα παιδιά.

Δεύτερον, υπάρχει ένας Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας που στηρίζεται σε πρακτικές αδιαφάνειας, όπου ο εκάστοτε Υπουργός, η εκάστοτε πολιτική ηγεσία μπορεί να δίνει σαν να είναι δικό της προνόμιο την ιθαγένεια όπου θέλει και λογαριασμό να μη δίνει. Στηρίζεται σε ένα καθεστώς προσωρινών τίτλων. 'Όποιος είναι σήμερα στην Ελλάδα με προσωρινούς τίτλους μπορεί να κάνει αίτηση απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας. Και, βεβαίως, στηρίζεται σε μια σειρά από πολιτικές αντιφάσεις που κυριολεκτικά είναι ανθρώπινο και λογικό να έχουν εξοντώσει τη λογική υπόσταση των μεταναστών.

Δεν ήταν δικά μας τα λόγια –όχι μόνο αυτά που ανέφερε πριν ο κ. Τσίπρας και που αφορούν τη δήλωση του κ. Καρατζαφέρη την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ»- όταν το Νοέμβριο του 2005 η κυβέρνηση της χώρας τότε, η αρμόδια πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών έλεγε στους μετανάστες αλλά και σε όλο τον ελληνικό λαό, «αφού διαμορφωθεί το καθεστώς των επί μακρών διαμενόντων, είναι μια πενταετία η οποία θα αρχίσει να κλείνει από την επόμενη χρονιά και από εκεί και πέρα να σκεφτούμε και την παραχώρηση των δικαιωμάτων εκείνων που το Σύνταγμα επιτρέπει σε επίπεδο εκλογικών δικαιωμάτων. Και μιλώ» – έλεγε τότε ο αρμόδιος Υπουργός- «για τη δυνατότητα συμμετοχής στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές σε πρώτη φάση».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ**)

Γιατί, όπως ξέρετε, άλλα δικαιώματα συνεπάγονται την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας.

Λοιπόν, ούτε χαλαρότητα είναι αυτή που θεσπίζεται, ούτε αυτόματη διαδικασία παροχής της ιθαγένειας, ούτε γίνεται η Ελλάδα σήμερα μαγνήτης παράνομης μετανάστευσης. Αυτό που σήμερα αποκαθίσταται, είναι, πραγματικά, ένα κράτος δικαίου, είναι μια διάφανη διαδικασία, η οποία μπορεί να εγγυηθεί στην Ελλάδα συνθήκες κοινωνικής ειρήνης, συνθήκες μιας ένταξης και μια κοινωνικής ομαλότητας των νόμιμων μεταναστών. Γι' αυτό, όσες προσπάθειες και αν γίνουν για την παραποίηση της αλήθειας, εμείς δεν έχουμε καμμία αμφιβολία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι, τελικά, αυτό που θα επικρατήσει, με την εφαρμογή όλων αυτών των διατάξεων, δεν θα είναι ούτε η Ελλάδα, της οποίας θα έχει διαλυθεί ο κοινωνικός ιστός, ούτε η ελληνική ταυτότητα, την οποία ξαφνικά θα την έχουν χάσει οι Έλληνες πολίτες, ούτε, βεβαίως, θα είναι μια Ελλάδα που θα έχει στο περιθώριο, στα σπλάχνα της μέσα ένα κοινωνικό σύνολο, το οποίο θα αφήνει να ζει χωρίς την ελπίδα, να ζει χωρίς την προοπτική. Αυτή θα είναι μια Ελλάδα, η οποία θα εγγυάται στους πολίτες ένα καλύτερο μέλλον, μια Ελλάδα που, βεβαίως, για να το αποκτήσει αυτό, θα πρέπει να ληφθούν δύσκολες πολιτικές αποφάσεις με προσωρινό πολιτικό κόστος, γιατί στο αποτέλεσμα, αλλά και στο αποκορύφωμα αυτής της προσπάθειας, ένα θα είναι αυτό που θα ισχύει και αυτό θα είναι κάτι το οποίο θα καταγράφεται στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών ως μια θετική εξέλιξη για τον τόπο και για το έθνος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)